

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

59. årgang

15. februar 2016

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2016/C 059/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2016/C 059/02	Sag C-586/15 P: Appel iværksat den 12. november 2015 af Lotte Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 15. september 2015 i sag T-483/12 — Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH mod Harmoniseringskontoret i det Indre Marked (Varemærker og Design)	2
2016/C 059/03	Sag C-595/15 P: Appel iværksat den 14. november 2015 af National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC) m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 4. september 2015 i sag T-577/12, NIOC m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union	3
2016/C 059/04	Sag C-626/15: Sag anlagt den 23. november 2015 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union	5

2016/C 059/05	Sag C-633/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 30. november 2015 — London Borough of Ealing mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	6
2016/C 059/06	Sag C-640/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (Irland) den 2. december 2015 — Minister for Justice and Equality mod Tomas Vilkas	7
2016/C 059/07	Sag C-657/15 P: Appel iværksat den 7. december 2015 af Viasat Broadcasting UK Ltd til prøvelse af dom afsagt den 24. september 2015 af Retten (Ottende Afdeling) i sag T-674/11, TV2/Danmark mod Europa-Kommissionen	8
2016/C 059/08	Sag C-659/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Tyskland) den 9. december 2015 — straffesag mod Robert Caldararu	9
2016/C 059/09	Sag C-660/15 P: Appel iværksat den 8. december 2015 af Viasat Broadcasting UK Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 24. september 2015 i sag T-125/12, Viasat Broadcasting UK Ltd mod Europa-Kommissionen	9
2016/C 059/10	Sag C-665/15: Sag anlagt den 14. december 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik	10

Retten

2016/C 059/11	Sag T-486/11: Rettens dom af 17. december 2015 — Orange Polska mod Kommissionen (Konkurrence — misbrug af dominerende stilling — det polske telekommunikationsmarked — afgørelse, hvorved der fastslås en overtrædelse af artikel 102 TEUF — betingelser, der pålægges af den etablerede operatør, for betalt adgang for de nye operatører til nettet og engrosbredbåndstjenester — berettiget interesse i at fastslå en overtrædelse — bøder — begrundelsespligt — overtrædelsens grovhed — formildende omstændigheder — proportionalitet — fuld prøvelsesret — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006)	12
2016/C 059/12	Sag T-242/12: Rettens dom af 17. december 2015 — SNCF mod Kommissionen (Statsstøtte — støtte iværksat af Frankrig til fordel for Sernam SCS — støtte til omstrukturering og rekapitalisering, garantier og afkald på fordringer fra SNCF i forhold til Sernam — afgørelse, der fastslår, at støtten er uforenelig med det indre marked — misbrug af støtte — tilbagesøgning — økonomisk kontinuitet — kriteriet om private investorer)	13
2016/C 059/13	Sag T-275/13: Rettens dom af 17. december 2015 — Italien mod Kommissionen (Sprogordning — meddelelser om almindelige udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse af fuldmægtige — valg af andet sprog blandt tre sprog — kommunikationssprog med udvælgelsesprøvernes ansøgere — forordning nr. 1 — vedtægtens artikel 1d, stk. 1, artikel 27, stk. 1, og artikel 28, litra f) — princippet om forbud mod forskelsbehandling — proportionalitet)	13
2016/C 059/14	Sag T-295/13: Rettens dom af 17. december 2015 — Italien mod Kommissionen (Sprogordning — berigtigelser til meddelelser om almindelige udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse af fuldmægtige — nye procedurer for udvælgelsesprøver — valg af andet sprog blandt tre sprog — forordning nr. 1 — vedtægtens artikel 1d, stk. 1, artikel 27 og artikel 28, litra f) — princippet om forbud mod forskelsbehandling — proportionalitet)	14

2016/C 059/15	Sag T-510/13: Rettens dom af 17. december 2015 — Italien mod Kommissionen (Sprogordning — meddelelser om almindelige udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse af oversættere — valg af andet sprog blandt tre sprog — kommunikationssprog med udvælgelsesprøvernes ansøgere — forordning nr. 1 — vedtægtens artikel 1d, stk. 1, artikel 27, stk. 1, og artikel 28, litra f) — princippet om forbud mod forskelsbehandling — proportionalitet)	15
2016/C 059/16	Forenede sager T-515/13 og T-719/13: Rettens dom af 17. december 2015 — Spanien mod Kommissionen (Statsstøtte — skibsbygning — skattebestemmelser, der finder anvendelse på visse aftaler indgået med henblik på finansiering og erhvervelse af skibe — afgørelse, der erklærer en støtte delvist uforenelig med det indre marked og kræver tilbagesøgning heraf — annullationssøgsmål — individuelt berørt — formaliteten — fordel — selektiv karakter — påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne — konkurrencebegrænsning — begrundelsespligt)	16
2016/C 059/17	Sag T-624/14: Rettens dom af 17. december 2015 — Bice International mod KHIM — Bice (bice) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket bice — ældre nationalt figurmærke 1926 BiCE RISTORANTE — ingen reel brug af det ældre varemærke — artikel 57, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009)	17
2016/C 059/18	Sag T-79/15: Rettens dom af 17. december 2015 — Olympus Medial Systems mod KHIM (3D) (EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket 3D — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	17
2016/C 059/19	Sag T-673/14: Rettens kendelse af 8. december 2015 — Italien mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — statsstøtte — transport — stiftelse af Airport Handling SpA — afgørelse om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — støtteforanstaltninger gennemført fuldt ud på tidspunktet for sagsanlægget — afvisning)	18
2016/C 059/20	Sag T-224/15: Rettens kendelse af 10. december 2015 — Cofely Solelec m.fl. mod Parlamentet (Annullationssøgsmål — offentlige bygge- og anlægskontrakter — udbudsprocedure — afvisning af en tilbudsgivers bud — tilbagekaldelse af den anførte retsakt — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)	18
2016/C 059/21	Sag T-543/15 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 17. december 2015 — Lysoform Dr. Hans Rosemann m.fl. mod ECHA (Særlige rettergangsformer — REACH — tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter — optagelse af en virksomhed som leverandør af aktivstoffer på listen i henhold til artikel 95, stk. 1, i forordning (EU) nr. 528/2012 — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	19
2016/C 059/22	Sag T-669/15 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 17. december 2015 — Lysoform Dr. Hans Rosemann m.fl. mod ECHA (Særlige rettergangsformer — REACH — tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter — optagelse af en virksomhed som leverandør af aktivstoffer på listen i henhold til artikel 95, stk. 1, i forordning (EU) nr. 528/2012 — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	20
2016/C 059/23	Sag T-600/15: Sag anlagt den 22. oktober 2015 — PAN Europe m.fl. mod Kommissionen	20
2016/C 059/24	Sag T-630/15: Sag anlagt den 10. november 2015 — Scandlines Danmark og Scandlines Deutschland mod Kommissionen	21
2016/C 059/25	Sag T-631/15: Sag anlagt den 11. november 2015 — Stena Line Scandinavia mod Kommissionen . .	22

2016/C 059/26	Sag T-673/15: Sag anlagt den 19. november 2015 — Guardian Europe mod Den Europæiske Union	23
2016/C 059/27	Sag T-682/15 P: Appel iværksat den 26. november 2015 af Patrick Wanègue til prøvelse af Personalerettens kendelse af 15. september 2015 i sag F-21/15, Wanègue mod Regionsudvalget	24
2016/C 059/28	Sag T-684/15 P: Appel iværksat den 27. november 2015 af Roderich Weissenfels til prøvelse af Personalerettens dom af 24. september 2015 i sag F-92/14, Weissenfels mod Parlamentet	26
2016/C 059/29	Sag T-688/15 P: Appel iværksat den 28. november 2015 af Peter Schönberger til prøvelse af Personalerettens kendelse af 30. september 2015 i sag F-14/12 RENV, Schönberger mod Revisionsretten	27
2016/C 059/30	Sag T-692/15: Sag anlagt den 25. november 2015 — HTTS mod Rådet	28
2016/C 059/31	Sag T-698/15 P: Appel iværksat den 2. december 2015 af Juha Tapio Silvan til prøvelse af Personalerettens dom af 22. september 2015 i sag F-83/14, Silvan mod Kommissionen	28
2016/C 059/32	Sag T-705/15: Sag anlagt den 2. december 2015 — Syriatel Mobile Telecom mod Rådet	30
2016/C 059/33	Sag T-707/15: Sag anlagt den 3. december 2015 — Souruh mod Rådet	30
2016/C 059/34	Sag T-708/15: Sag anlagt den 3. december 2015 — Cham og Bena Properties mod Rådet	31
2016/C 059/35	Sag T-709/15: Sag anlagt den 3. december 2015 — Almashreq Investment Fund mod Rådet	32
2016/C 059/36	Sag T-710/15: Sag anlagt den 3. december 2015 — Drex Technologies mod Rådet	32
2016/C 059/37	Sag T-711/15: Sag anlagt den 3. december 2015 — Othman mod Rådet	33
2016/C 059/38	Sag T-712/15: Sag anlagt den 3. december 2015 — Crédit Mutuel Arkéa mod ECB	33
2016/C 059/39	Sag T-714/15: Sag anlagt den 2. december 2015 — Makhlouf mod Rådet	34
2016/C 059/40	Sag T-715/15: Sag anlagt den 4. december 2015 — BBY Solutions mod KHIM — Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY GEEK SQUAD)	35
2016/C 059/41	Sag T-716/15: Sag anlagt den 30. november 2015 — Gallardo Blanco mod KHIM — Expasa Agricultura y Ganadería (gengivelse af et bidsel i H-form)	36
2016/C 059/42	Sag T-718/15: Sag anlagt den 9. december 2015 — PTC Therapeutics International mod EMA	37
2016/C 059/43	Sag T-719/15 P: Appel iværksat den 8. december 2015 af LP til prøvelse af Personalerettens kendelse af 28. september 2015 i sag F-73/14	37
2016/C 059/44	Sag T-720/15: Sag anlagt den 4. december 2015 — Kommissionen mod CINAR	38
2016/C 059/45	Sag T-722/15: Sag anlagt den 4. december 2015 — Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns mod Kommissionen	38
2016/C 059/46	Sag T-723/15: Sag anlagt den 4. december 2015 — Genossenschaftsverband Bayern mod Kommissionen	40

2016/C 059/47	Sag T-727/15: Sag anlagt den 14. december 2015 — Justice & Environment mod Kommissionen . . .	41
2016/C 059/48	Sag T-729/15: Sag anlagt den 17. december 2015 — MSD Animal Health Innovation og Intervet international mod EMA	41
2016/C 059/49	Sag T-737/15: Sag anlagt den 18. december 2015 — Hydro Aluminium Rolled Products mod Kommissionen	42
2016/C 059/50	Sag T-738/15: Sag anlagt den 18. december 2015 — Aurubis m.fl. mod Europa-Kommissionen	43
2016/C 059/51	Sag T-743/15: Sag anlagt den 21. december 2015 — Vinnolit mod Kommissionen	44
2016/C 059/52	Sag T-745/15: Sag anlagt den 22. december 2015 — FH Scorpio mod KHIM — Eckes-Granini Group (YO!)	45
2016/C 059/53	Sag T-746/15: Sag anlagt den 22. december 2015 — Biofa mod Kommissionen	46
2016/C 059/54	Sag T-750/15: Sag anlagt den 22. december 2015 — Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft m.fl. mod Kommissionen	47
2016/C 059/55	Sag T-755/15: Sag anlagt den 30. december 2015 — Luxembourg mod Kommissionen	48
2016/C 059/56	Sag T-756/15: Sag anlagt den 21. december 2015 — Tengermann Warenhandelsgesellschaft mod KHIM — Fédération Internationale des Logis (T)	49
2016/C 059/57	Sag T-759/15: Sag anlagt den 29. december 2015 — Fiat Chrysler Finance Europe mod Kommissionen	49
2016/C 059/58	Sag T-760/15: Sag anlagt den 23. december 2015 — Nederlandene mod Kommissionen	50
2016/C 059/59	Sag T-482/15: Rettens kendelse af 7. december 2015 — Ahrend Furniture mod Kommissionen	51
Retten for EU-Personalesager		
2016/C 059/60	Sag F-148/15: Sag anlagt den 21. december 2015 — ZZ mod Kommissionen	52
2016/C 059/61	Sag F-151/15: Sag anlagt den 23. december 2015 — ZZ mod Kommissionen	52

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2016/C 059/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 48 af 8.2.2016

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 38 af 1.2.2016

EUT C 27 af 25.1.2016

EUT C 16 af 18.1.2016

EUT C 7 af 11.1.2016

EUT C 429 af 21.12.2015

EUT C 414 af 14.12.2015

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Appel iværksat den 12. november 2015 af Lotte Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 15. september 2015 i sag T-483/12 — Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH mod Harmoniseringskontoret i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-586/15 P)

(2016/C 059/02)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Lotte Co. Ltd (ved Rechtsanwältin M. Knitter)

De andre parter i appelsagen: Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 15. september 2015 i sag T-483/12 ophæves, og Lotte Co. Ltd frifindes i søgsmålet anlagt til prøvelse af afgørelsen truffet den 3. september 2012 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 2103/2010-4.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten, idet dennes appellerede dom ophæves.
- Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har anført, at artikel 15, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (herefter »EF-varemærkeforordningen«) er blevet tilsidesat. Konkret anføres tre retlige fejl:

1. Appellanten har anført, at der er anvendt forkerte bedømmelseskriterier ved vurderingen af, om der forelå en tilladt forskel på den konkrete brug af formen på det varemærke, hvorpå indsigelsen var støttet i henhold til EF-varemærkeforordningens artikel 15, stk. 1, litra a). I denne henseende har appellanten anført, at Retten har bedømt de bestanddele, der har særpræg, i det varemærke, der er påberåbt til støtte for indsigelsen, forkert, idet den bedømte dem på grundlag af kriterierne for risiko for forveksling. Hvorvidt visse af bestanddelene i varemærket er kendetegnende for eller dominerende i varemærket, er et spørgsmål, der spiller en vigtig rolle ved bestemmelsen af, om der foreligger en risiko for forveksling, men det kan ikke gives samme vægt som ved vurderingen af, om varemærket gyldigt kan anvendes i anden form. I den sammenhæng drejer det sig ikke om at fastslå, om der foreligger en risiko for forveksling. Det drejer sig snarere om, hvorvidt det registrerede varemærke bruges i en form, der kun er afvigende ved enkeltheder, at begge tegn overordnet kan anses for at være ligeværdige.

2. Endvidere har Retten undladt at tage hensyn til alle de relevante omstændigheder med henblik på at bestemme de bestanddele af det påberåbte varemærke, der har særpræg. Retten begik en retlig fejl, da den overtog appelkammerets kriterier, uden selv at undersøge de mange forskellige bestanddele af det sammensatte varemærke, der er påberåbt til støtte for indsigelsen.
3. Efter appellanternes opfattelse er der modsigelser og logiske fejl i Rettens begrundelse for fastsættelsen af den form, hvori varemærket er brugt. Ganske vist har Retten anført, at det brugte tegn i den form, hvori det er registreret, kun må afvige ved »enkeltheder«, og at det brugte tegn og det registrerede varemærke skal kunne betragtes som »overordnet ligeværdige«, for at der kan siges at foreligge gyldig brug. Ved anvendelsen af disse bedømmelseskriterier har Retten dog anført modsigelser og begået logiske fejl. Retten har endvidere foretaget en rigid undersøgelse af, om den form, hvori varemærket er brugt, indeholder de tre bestanddele, som efter Rettens opfattelse har særpræg. På grundlag af disse kriterier, er det Rettens opfattelse, at varemærket har været genstand for gyldig brug, og den tager dermed ikke hensyn til, at der til formen af det brugte varemærke er føjet flere nye bestanddele, hvorefter det brugte tegn og det registrerede varemærke ikke længere kan anses for at være »overordnet ligeværdige«.

Appel iværksat den 14. november 2015 af National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC) m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 4. september 2015 i sag T-577/12, NIOC m. fl. mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-595/15 P)

(2016/C 059/03)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter:

National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC), National Iranian Oil Company International Affairs Ltd (NIOC International Affairs), Iran Fuel Conservation Organization (IFCO), Karoon Oil & Gas Production Co., Petroleum Engineering & Development Co. (PEDEC), Khazar Exploration and Production Co. (KEPCO), National Iranian Drilling Co. (NIDC), South Zagros Oil & Gas Production Co., Maroun Oil & Gas Co., Masjed-Soleyman Oil & Gas Co. (MOGC), Gachsaran Oil & Gas Co., Aghajari Oil & Gas Production Co. (AOGPC), Arvandan Oil & Gas Co. (AOGC), West Oil & Gas Production Co., East Oil & Gas Production Co. (EOGPC), Iranian Oil Terminals Co. (IOTC) og Pars Special Economic Energy Zone (PSEEZ) (ved advocat J.-M. Thouvenin)

Den anden part i appelsagen:

Rådet for Den Europæiske Union

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Syvende Afdeling) den 4. september 2015 i sag T-577/12 ophæves.
- Der gives appellanterne medhold i de påstande, som de har nedlagt for Den Europæiske Unions Ret.
- Indstævnte tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Med det første ophævelsesanbringende har appellanterne gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl i den appellerede doms præmis 44, da den fastslog, at det skal anses for klart at fremgå af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 af 15. oktober 2012⁽¹⁾ — idet denne henviser til artikel 46, stk. 2, i forordning (EU) nr. 267/2012⁽²⁾ — at gennemførelsesforordningens retsgrundlag udgøres af denne artikel 46, stk. 2.

2. Med det andet anbringende har appellanterne gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl i den appellerede doms præmis 55-57, der sammenfattes i bemærkningen om, at »det ikke fremgår af artikel 215, stk. 2, at de individuelle restriktive foranstaltninger, der træffes over for fysiske og juridiske personer, grupper eller ikke-statslige enheder, skal vedtages i henhold til proceduren i artikel 215, stk. 1, TEUF«. For det første bestemmer artikel 215, stk. 1 — som er den eneste bestemmelse i TEUF, der omhandler de restriktive foranstaltninger — klart, at den procedure, der finder anvendelse for så vidt angår sådanne foranstaltninger, er den procedure, der fastsættes i bestemmelsen, og der fastsættes ingen anden procedure heri. For det andet er artikel 291 TEUF uforenelig med artikel 215, stk. 2, TEUF. Subsidiært kan artikel 291, stk. 2, TEUF ikke anses for at give Rådet et supplerende retsgrundlag ud over retsgrundlaget i artikel 215, stk. 2, TEUF med henblik på vedtagelsen af restriktive foranstaltninger. Endelig, og subsidiært, forholder det sig således, at for det tilfælde, at det fastslås, at artikel 291, stk. 2, TEUF kan give Rådet et supplerende retsgrundlag ud over retsgrundlaget i artikel 215, stk. 2, TEUF med henblik på vedtagelsen af restriktive foranstaltninger, vil anvendelsen af dette retsgrundlag stadig være ulovlig i den foreliggende sag.
3. Med det tredje anbringende, som appellanterne har fremsat subsidiært for det tilfælde, at det fastslås, at anvendelsen af artikel 291, stk. 2, TEUF som retsgrundlag for vedtagelsen af individuelle restriktive foranstaltninger er retligt mulig i forbindelse med en politik om vedtagelse af restriktive foranstaltninger, som oprindeligt var baseret på artikel 215 TEUF, har appellanterne gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, da den i dommens præmis 75-83 i det væsentlige fastslog, at Rådet »behørigt [har] begrundet[t]« — som det hedder i artikel 291, stk. 2 — anvendelsen af denne undtagelsesprocedure, som i den foreliggende sag var den eneste tilgængelige. Dels skal den påkrævede begrundelse være udtrykkelig, dels er dette krav, selv hvis det antages, at en implicit begrundelse kan opfylde det, ikke opfyldt i den foreliggende sag, idet Retten fortolkede de omhandlede retsakter fejlagtigt.
4. Med det fjerde anbringende, som appellanterne har fremsat subsidiært for det tilfælde, at det fastslås, at anvendelsen af artikel 291, stk. 2, TEUF som retsgrundlag for vedtagelsen af individuelle restriktive foranstaltninger er retligt mulig i forbindelse med en politik om vedtagelse af restriktive foranstaltninger baseret på artikel 215 TEUF, har appellanterne gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, da den i dommens præmis 87 fastslog, at artikel 46, stk. 2, i forordning nr. 267/2012 »forbeholder Rådet kompetencen til at gennemføre bestemmelserne i nævnte forordnings artikel 23, stk. 2 og 3«, hvilket er tilstrækkeligt til at opfylde begrundelsespligten for så vidt angår angivelsen af denne bestemmelses retsgrundlag, som er artikel 291, stk. 2, TEUF. Ifølge appellanterne er Retten kommet frem til denne konklusion ved en retligt forkert fortolkning af artikel 46, stk. 2, i forordning nr. 267/2012.
5. Med det femte anbringende, som appellanterne har fremsat subsidiært for det tilfælde, at det fastslås, at anvendelsen af artikel 291, stk. 2, som retsgrundlag for vedtagelsen af individuelle restriktive foranstaltninger er retligt mulig i forbindelse med en politik om vedtagelse af restriktive foranstaltninger baseret på artikel 215 TEUF, har appellanterne gjort gældende, at Retten begik en fejl i dommens præmis 86-88, da den fastslog, at pligten til at begrunde Unionens retsakter ikke forpligtede Rådet til udtrykkeligt at angive, at forordning nr. 267/2012 var baseret på artikel 291, stk. 2, TEUF for så vidt angår retsgrundlaget for artikel 46, stk. 2, i forordning nr. 267/2012.
6. Med det sjette anbringende har appellanterne gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, da den i dommens præmis 100 og 103, og ligeledes i præmis 108 og 110, fastslog, at de af Unionen vedtagne restriktive foranstaltningers iagttagelse af retssikkerhedsprincippet og princippet om lovgivningens forudsigelighed, af hvilke det fremgår, at de nævnte foranstaltninger skal være klare og præcise, skal efterprøves under hensyn til de retspraksisbaserede regler om ensartet fortolkning af EU-retsakterne, som kræver, at disse retsakter fortolkes og anvendes i lyset af versionerne på de andre officielle sprog.
7. Med det syvende anbringende har appellanterne gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, da den i dommens præmis 134 fastslog, at artikel 23, stk. 2, litra d), i forordning nr. 267/2012 (det omtvistede kriterium) er i overensstemmelse med de retsstatslige principper og med EU-retten generelt, idet bestemmelsen hverken er »vilkårlig eller skønsmæssig«, og da den i dommens præmis 140 fastslog, at »det omtvistede kriterium begrænser Rådets skønsmæssige beføjelse ved at indføre objektive kriterier og sikrer den grad af forudsigelighed, der kræves i henhold til EU-retten«. I denne henseende har appellanterne gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, da den fortolkede det omtvistede kriterium under henvisning til dom af 13. marts 2012, Melli Bank mod Rådet (C-380/09 P).

8. Med det ottende anbringende har appellanterne subsidiært gjort gældende, at hvis det antages, at udtrykket »sammenslutning« skal tillægges den betydning, som Retten har givet det, må det fastslås, at det er blevet anvendt forkert i den foreliggende sag.

- ⁽¹⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 af 15.10.2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 282, s. 16).
- ⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23.3.2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1).

Sag anlagt den 23. november 2015 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-626/15)

(2016/C 059/04)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet, E. Paasivirta og C. Hermes, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse af 11. september 2015, således som den er indeholdt i formanden for De Faste Repræsentanters Komité's konklusion af 11. september 2015, hvormed der gives tilladelse til fremlæggelse af et oplæg på vegne af Unionen og dens medlemsstater om et fremtidigt forslag til Kommissionen for Bevarelse af de Marine Levende Ressourcer i Antarktis om etablering af et beskyttet havområde i Weddellhavet, optaget i kortfattet referat af 23. september 2015 af det 2554. møde i De Faste Repræsentanters Komité (dokument 11837/15, punkt 65, s. 19 og 20, og dokument 11644/1/15/REV) annulleres delvist, for så vidt som Rådet har fastsat, at oplægget skal fremlægges på vegne af Unionen og dens medlemsstater i stedet for på vegne af Unionen alene.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har Kommissionen nedlagt påstand om, at Domstolen annullerer Rådets afgørelse af 11. september 2015, for så vidt som Rådet fastsatte, at oplægget til Kommissionen for Bevarelse af de Marine Levende Ressourcer i Antarktis om etablering af et beskyttet havområde i Weddellhavet skulle fremlægges på vegne af Unionen og dens medlemsstater i stedet for på vegne af Unionen alene.

Det er Kommissionens opfattelse, at den anfægtede afgørelse — idet det deri lægges til grund, at kompetencen på området er delt, og at oplægget følgelig skulle vedtages ved konsensus og fremlægges på vegne af Unionen og dens medlemsstater — er ulovlig, da den således — i strid med Unionens enekompetence på området (og Kommissionens beføjelser til at repræsentere Unionen) — forhindrer Kommissionen i at fremlægge dette dokument på vegne af Unionen alene.

Kommissionen har fremført to anbringender til støtte for sit søgsmål om annullation af den anfægtede afgørelse.

For det første har Kommissionen gjort gældende, at Rådet ved at vedtage den anfægtede afgørelse har tilsidesat Unionens enekompetence på området for bevarelse af havets biologiske ressourcer, som fastsat i artikel 3, stk. 1, litra d), TEUF. Det er for det første Kommissionens opfattelse, at Rådet ved den anfægtede afgørelse har underkendt den berørte foranstaltnings retlige sammenhæng, både inden for rammerne af konventionen om bevarelse af de marine levende ressourcer i Antarktis og inden for rammerne af EU. For det andet er Kommissionen af den opfattelse, at Rådet har underkendt denne foranstaltnings formål og indhold.

For det andet har Kommissionen subsidiært gjort gældende, at Rådet — selv hvis foranstaltningen ikke skulle anses for at være en foranstaltning til bevarelse af havets biologiske ressourcer som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra d), TEUF — under alle omstændigheder ved vedtagelsen af den anfægtede retsakt har tilsidesat Unionens enekompetence, for så vidt som Unionen har ekstern enekompetence på området, fordi den påtænkte foranstaltning kan berøre EU-reglerne eller ændre deres rækkevidde som omhandlet i artikel 3, stk. 2, TEUF. For det første er det Kommissionens opfattelse, at Rådet har underkendt, at den påtænkte foranstaltning kan berøre eller ændre to sekundærretlige forordninger (forordning (EF) nr. 600/2004 ⁽¹⁾ og (EF) nr. 601/2004 ⁽²⁾). For det andet er Kommissionen af den opfattelse, at Rådet ikke har taget hensyn til berøringen eller ændringen af det principstandpunkt, som Unionen indtog i juni 2014.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 600/2004 af 22.3.2004 om tekniske foranstaltninger gældende for fiskeri i det område, der er omfattet af konventionen om bevarelse af de marine levende ressourcer i Antarktis (EUT L 97, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 601/2004 af 22.3.2004 om kontrolforanstaltninger gældende for fiskeri i det område, der er omfattet af konventionen om bevarelse af de marine levende ressourcer i Antarktis, og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 3943/90, (EF) nr. 66/98 og (EF) nr. 1721/1999 (EUT L 97, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 30. november 2015 — London Borough of Ealing mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sag C-633/15)

(2016/C 059/05)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: London Borough of Ealing

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Har Det Forenede Kongerige ret til i medfør af momsdirektivets artikel 133 ⁽¹⁾, sidste afsnit, at pålægge offentligretlige organer betingelsen i artikel 133, litra d), (i) under omstændigheder, hvor Det Forenede Kongerige behandlede de omhandlede transaktioner som afgiftspligtige den 1. januar 1989, mens andre sportsydelse var fritaget på den dato, og (ii) under omstændigheder, hvor de omhandlede transaktioner ikke var fritaget i henhold til national ret, før Det Forenede Kongerige søgte at pålægge betingelsen i artikel 133, litra d)?

- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, har Det Forenede Kongerige da ret til at pålægge offentligretlige organer, der ikke arbejder med gevinst for øje, betingelsen i momsdirektivets artikel 133, litra d), uden også at anvende denne betingelse på organer, der ikke arbejder med gevinst for øje, og som ikke er offentligretlige?
- 3) Såfremt svaret på spørgsmål 2 er bekræftende, har Det Forenede Kongerige da ret til at udelukke alle offentlige organer, der ikke arbejder med gevinst for øje, fra at drage fordel af fritagelsen i artikel 132, stk. 1, litra m), uden i hvert enkelt tilfælde at have undersøgt, om indrømmelse af fritagelsen ville medføre risiko for konkurrenceforvridning til skade for momspligtige erhvervsdrivende?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (Irland) den 2. december 2015 —
Minister for Justice and Equality mod Tomas Vilkas**

(Sag C-640/15)

(2016/C 059/06)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Minister for Justice and Equality

Sagsøgt: Tomas Vilkas

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Omhandler og/eller giver rammeafgørelsens ⁽¹⁾ artikel 23 mulighed for at aftale en ny overgivelsesdato mere end én gang?
- 2) Såfremt dette er tilfældet, findes en sådan mulighed da i nogle eller alle de følgende situationer: hvor overgivelsen af den eftersøgte inden for den i stk. 2 fastsatte frist allerede er blevet forhindret af omstændigheder, som ikke kan tilskrives nogen af medlemsstaterne, hvilket førte til aftalen om en ny overgivelsesdato, og sådanne omstændigheder
  - (i) anses for stadig at foreligge, eller
  - (ii) hvis de er ophørt, anses for at være genindtruffet, eller

- (iii) hvis de er ophørt, andre sådanne omstændigheder er opstået, som har forhindret eller sandsynligvis vil forhindre overgivelsen af den eftersøgte inden for den frist, der er fastsat for den nævnte nye overgivelsesdato?

⁽¹⁾ 2002/584/RIA: Rådets rammeafgørelse af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — Erklæringer fra en række medlemsstater i forbindelse med rammeafgørelsens vedtagelse (EFT L 190, s. 1).

Appel iværksat den 7. december 2015 af Viasat Broadcasting UK Ltd til prøvelse af dom afsagt den 24. september 2015 af Retten (Ottende Afdeling) i sag T-674/11, TV2/Danmark mod Europa-Kommissionen

(Sag C-657/15 P)

(2016/C 059/07)

Processprog: dansk

Parter

Appellant: Viasat Broadcasting UK Ltd (ved M. Honoré og S. Kalsmose-Hjelmborg, advokater)

De andre parter i appelsagen: TV2 Danmark A/S, Europa-Kommissionen, Kongeriget Danmark

Påstande

- Punkt 1 i Rettens dom af 24. september 2015 i sag T-674/11, TV2/Danmark mod Kommissionen ophæves (påstand 1)
- og
- Den del af Rettens dom af 24. september 2015 i sag T-674/11, TV2/Danmark mod Kommissionen, hvorved Retten tager det tredje led i sagsøgerens første anbringende til følge, ophæves (påstand 2)
- og
- Kommissionen frifindes i annullationssøgsmålet anlagt af TV2 og Kongeriget Danmark
- og
- TV2/Danmark og Kongeriget Danmark, sagsøgere i første instans, tilpligtes at betale Viasats sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I relation til den første påstand gør Viasat gældende, at Retten med urette fandt, at Kommissionen havde begået en fejl ved at fastslå, at reklameindtægterne opkrævet af TV2 Reklame A/S i 1995 og 1996 udgjorde statsstøtte.

Viasat gør overordnet gældende, at reklameindtægterne fra 1995 og 1996 indebar en overførsel af statsmidler, eftersom reklameindtægterne passerede igennem selskabet TV2 Reklame A/S og TV2-Fonden, der begge var underlagt statens kontrol. Endvidere blev den konkrete anvendelse af midlerne bestemt af Kulturministeren og Folketingets Finansudvalg. Det er endvidere forkert, når Retten lægger til grund, at TV2 havde et retskrav på midlerne i TV2-Fonden, eller dele heraf.

I relation til den anden påstand gør Viasat gældende, at Retten begik en fejl ved at give sagsøger medhold i, at den anden Altmark betingelse var opfyldt i sagen (præmis 88-111). Viasat bemærker, at Retten i sin dom alene forholder sig til den fortolkning af den anfægtede afgørelse, som Kommissionen efter Rettens opfattelse skulle have anlagt i sine procesdokumenter for Retten, uden at Retten forholdt sig til den begrundelse, som fremgår af den anfægtede beslutning. Det fremgår intetsteds i den anfægtede afgørelses punkt 114-116, at den anden Altmark-betingelse skulle indebære et krav om kompensationsmodtagerens effektivitet.

Retten burde således have taget stilling til, om Kommissionen med rette kunne stille krav om, at der i forbindelse med den anden Altmark betingelse ikke alene skal være forudberegnelighed i forhold til TV2's fremtidige reklameindtægter (dvs. indtægtssiden), men også til omkostningssiden i forbindelse med compensationens beregning.

Viasat gør gældende, at Kommissionens krav om tilstrækkelig grad af gennemsigtighed i forhold til omkostningssiden er en bade logisk og nødvendig følge af den store frihed, som en public service-udbyder har på radio og tv-området. Dette blandt andet af præmis 214 i BUPA-dommen (sag T-289/03).

Behovet for transparens omkring omkostningssiden er også meningsfyldt i forhold til de øvrige Altmark-kriterier, jf. Rettens dom i sag T-125/12, Viasat mod Kommissionen, præmis 80-83.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen
(Tyskland) den 9. december 2015 — straffesag mod Robert Caldararu**

(Sag C-659/15)

(2016/C 059/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Tiltalt i straffesagen

Robert Caldararu

Anden Part: Generalstaatsanwaltschaft Bremen

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, stk. 3, i Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne⁽¹⁾ (2002/584/RIA) fortolkes således, at udlevering med henblik på straf-fuldbyrdelse er ulovlig, såfremt der foreligger vægtige grunde til at formode, at forholdene under frihedsberøvelse i den udstedende medlemsstat er i strid med den berørte persons grundlæggende rettigheder og de almindelige retsprincipper, således som de er fastsat i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union, eller skal bestemmelsen fortolkes således, at den fuldbyrdende medlemsstat i sådanne tilfælde kan eller skal gøre afgørelsen om lovligheden af udlevering betinget af en garanti for, at kravene til forholdene under frihedsberøvelse overholdes? Kan eller skal den fuldbyrdende medlemsstat i så henseende formulere konkrete minimumskrav til de forhold under frihedsberøvelse, der skal garanteres?
- 2) Skal artikel 5 og artikel 6, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (2002/584/RIA) fortolkes således, at den udstedende judicielle myndighed også har beføjelse til at give garantier vedrørende overholdelse af kravene til forholdene under frihedsberøvelse, eller forbliver de nationale kompetenceregler i den udstedende medlemsstat i så henseende gældende?

⁽¹⁾ EUT L 190, s. 1.

**Appel iværksat den 8. december 2015 af Viasat Broadcasting UK Ltd til prøvelse af dom afsagt af
Retten (Ottende Afdeling) den 24. september 2015 i sag T-125/12, Viasat Broadcasting UK Ltd mod
Europa-Kommissionen**

(Sag C-660/15 P)

(2016/C 059/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Viasat Broadcasting UK Ltd (ved advokaterne M. Honoré og S. Kalsmose-Hjelmborg)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Kongeriget Danmark og TV2/Danmark A/S

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen i sag T-125/12 ophæves, Viasat Broadcasting UK Ltd mod Kommission, ophæves,
- Kommissionens afgørelse 2011/839/EU ⁽¹⁾ af 20. april 2011 om Danmarks foranstaltninger (C 2/03) for TV2/Danmark (EUT L 340, s. 1), og
- sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale Viasats omkostninger så vel i første instans som ved Domstolen subsidiært,
- den appellerede dom ophæves,
- sagen hjemvises til Retten i Første Instans, og
- afgørelsen om sagsomkostningerne i de to instanser udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har Viasat gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl ved at fastslå, at Kommissionen i forbindelse med dens undersøgelse efter artikel 106, stk. 2, TEUF ikke var forpligtet til at tage hensyn til den omstændighed, at der var tildelt støtte til TV2, uden at de grundlæggende principper om gennemsigtighed og omkostningseffektivitet var overholdt.

Viasat har nærmere bestemt anført, at Retten har begået en retlig fejl ved 1) at lægge dom M6 og den hermed forbundne retspraksis til grund for at forkaste Viasats påstande, 2) at fastslå, at Viasats argumenter førte til en »logisk blindgyde«, 3) at forkaste betydningen af SGEI-meddelelserne af 2005 og 2011 og meddelelsen om statsstøttereglerne anvendelse på public service radio- og TV-virksomhed fra 2009, og 4) at fastslå, at meddelelsen om statsstøttereglerne anvendelse på public service radio- og TV-virksomhed fra 2001 forhindrede Kommissionen i at anvende den metode, som efter Viasats opfattelse følger af artikel 106, stk. 2, TEUF.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse af 20.4. 2011 om Danmarks foranstaltninger (C 2/03) for TV2/Danmark (EUT L 340, s. 1).

Sag anlagt den 14. december 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-665/15)

(2016/C 059/10)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Guerra e Andrade og J. Hottiaux, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 5, litra d), i direktiv 2006/126/EF ⁽¹⁾, idet den har undladt at oprette forbindelse til Den Europæiske Unions kørekortnetværk.

— Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det følger af både direktiv 2006/126 og retspraksis, at det påhviler den medlemsstat, der udsteder kørekortet, at efterprøve, om mindstekravene til udstedelse af kørekortet er opfyldt.

Såfremt den portugisiske stat ikke er forbundet til Den Europæiske Unions kørekortnetværk (RESPER), kan den imidlertid ikke efterprøve, om mindstekravene til udstedelse af et kørekort er opfyldt. Navnlig kan den ikke efterprøve, om ansøgeren allerede er indehaver af et kørekort i en anden medlemsstat.

Endvidere indebærer den manglende forbindelse til RESPER, at den portugisiske stat forhindrer de øvrige medlemsstater i sammen med den at efterprøve, om mindstekravene til udstedelse af et kørekort er opfyldt.

De øvrige medlemsstater kan heller ikke udføre nogen kontrol sammen med Portugal i de tilfælde, hvor det er åbenbart, at mindstekravene til udstedelse af kørekort ikke er opfyldt.

Ved ikke at være forbundet til RESPER modvirker Portugal således hovedformålet med pligten til at være forbundet til netværket og med direktiv 2006/126, som er at forbedre trafiksikkerheden ved at lette den fri bevægelighed for personer.

Direktivets artikel 7, stk. 5, litra d), fastsætter klart, at medlemsstaterne skal benytte Den Europæiske Unions kørekortnetværk, navnlig med henblik på at udføre kontrol og nærmere bestemt med henblik på at hindre, at en person er indehaver af mere end ét kørekort.

Direktivets artikel 16, stk. 2, bestemmer, at medlemsstaterne skal anvende direktivets artikel 7, stk. 5, fra den 19. januar 2013.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20.12.2006 om kørekort (omarbejdning) (EUT L 403, s. 18).

RET TEN

Rettens dom af 17. december 2015 — Orange Polska mod Kommissionen

(Sag T-486/11) ⁽¹⁾

(Konkurrence — misbrug af dominerende stilling — det polske telekommunikationsmarked — afgørelse, hvorved der fastslås en overtrædelse af artikel 102 TEUF — betingelser, der pålægges af den etablerede operatør, for betalt adgang for de nye operatører til nettet og engrosbredbåndstjenester — berettiget interesse i at fastslå en overtrædelse — bøder — begrundelsespligt — overtrædelsens grovhed — formildende omstændigheder — proportionalitet — fuld prøvelsesret — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006)

(2016/C 059/11)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Orange Polska S.A., tidligere Telekomunikacja Polska S.A. (Warszawa, Polen), (først ved advokaterne M. Modzelewska de Raad, P. Paśnik og S. Hautbourg, barrister A. Howard og C. Vajda, QC, derefter ved advokaterne Modzelewska de Raad, P. Paśnik, S. Hautbourg, A. Howard og D. Beard, QC)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved B. Gencarelli, K. Mojzesowicz og G. Koleva, derefter ved K. Mojzesowicz, G. Koleva og M. Malferrari og endelig ved G. Koleva, M. Malferrari, É. Gippini Fournier og J. Szczodrowski, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, (ved advokaterne P. Rosiak og K. Karasiewicz)

Intervenient til støtte for sagsøgte: European Competitive Telecommunications Association (først ved solicitors P. Alexiadis og J. MacKenzie, derefter ved J. MacKenzie)

Sagens genstand

Dels en påstand om hel eller delvis annullation af Kommissionens afgørelse K(2011) 4378 endelig af 22. juni 2011 vedrørende en procedure efter artikel 102 TEUF (sag COMP/39.525 — polsk telekommunikation), dels en påstand om nedsættelse af den bøde, der blev pålagt af Kommissionen i afgørelsens artikel 2

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Orange Polska S.A. bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.
- 3) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji og European Competitive Telecommunications Association bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 340 af 19.11.2011.

Rettens dom af 17. december 2015 — SNCF mod Kommissionen(Sag T-242/12) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — støtte iværksat af Frankrig til fordel for Sernam SCS — støtte til omstrukturering og rekapitalisering, garantier og afkald på fordringer fra SNCF i forhold til Sernam — afgørelse, der fastslår, at støtten er uforenelig med det indre marked — misbrug af støtte — tilbagesøgning — økonomisk kontinuitet — kriteriet om private investorer)

(2016/C 059/12)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Société nationale des chemins de fer français (SNCF) (Paris, Frankrig) (ved advokaterne P. Beurier, O. Billard og V. Landes)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Den Franske Republik (først ved D. Colas og J. Gstalter, derefter ved D. Colas og J. Rossi og endelig ved D. Colas og J. Bousin, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Mory SA, i likvidation (Pantin, Frankrig) og Mory Team, i likvidation (Pantin) (ved advokaterne B. Vatier og F. Loubières)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2012/398/EU af 9. marts 2012 om Statsstøtte SA. 12522 (K 37/08) — Frankrig — Gennemførelse af »Sernam 2«-beslutningen (EUT L 195, s. 19)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes i det af Société nationale des chemins de fer français (SNCF) anlagte søgsmål.
- 2) SNCF bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.
- 3) Den Franske Republik bærer sine egne omkostninger.
- 4) Mory og Mory Team bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 273 af 8.9.2012.

Rettens dom af 17. december 2015 — Italien mod Kommissionen(Sag T-275/13) ⁽¹⁾

(Sprogordning — meddelelser om almindelige udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse af fuldmægtige — valg af andet sprog blandt tre sprog — kommunikationssprog med udvælgelsesprøvernes ansøgere — forordning nr. 1 — vedtægtens artikel 1d, stk. 1, artikel 27, stk. 1, og artikel 28, litra f) — princippet om forbud mod forskelsbehandling — proportionalitet)

(2016/C 059/13)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocati dello Stato P. Gentili og S. Fiorentino)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall, B. Eggers og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøger: Kongeriget Spanien (ved abogado del Estado J. García-Valdecasas Dorrego)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og B. Beutler, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af meddelelsen om den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/249/13 med henblik på oprettelsen af to ansættelsesreserver af fuldmægtige med henblik på besættelse af ledige stillinger inden for områderne makro- og finansøkonomi (EUT 2013, C 75 A, s. 1).

Konklusion

- 1) Meddelelsen om den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/249/13, med henblik på oprettelse af to ansættelsesreserver af fuldmægtige med henblik på besættelse af ledige stillinger inden for områderne makro- og finansøkonomi, annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Den Italienske Republik.
- 3) Kongeriget Spanien og Forbundsrepublikken Tyskland bærer deres egne omkostninger i forbindelse med deres interventionsbegæring.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013.

Rettens dom af 17. december 2015 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-295/13) ⁽¹⁾

(Sprogordning — berigtigelser til meddelelser om almindelige udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse af fuldmægtige — nye procedurer for udvælgelsesprøver — valg af andet sprog blandt tre sprog — forordning nr. 1 — vedtægtens artikel 1d, stk. 1, artikel 27 og artikel 28, litra f) — princippet om forbud mod forskelsbehandling — proportionalitet)

(2016/C 059/14)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocati dello Stato P. Gentili og S. Fiorentino)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall, B. Eggers og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøger: Kongeriget Spanien (ved abogado del Estado J. García-Valdecasas Dorrego)

Sagens genstand

Påstand om annullation af berigtigelsen til meddelelsen om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/177/10, med henblik på oprettelsen af en ansættelsesreserve af fuldmægtige inden for områderne europæisk offentlig administration, jura, økonomi, revision og informations- og kommunikationsteknologi (EUT 2013 C 82 A, s. 1), samt af berigtigelsen til meddelelserne om de almindelige udvælgelsesprøver EPSO/AD/178/10 og EPSO/AD/179/10, med henblik på oprettelsen af ansættelsesreserver af fuldmægtige henholdsvis inden for områderne bibliotekskundskab, informationsvidenskab og audiovisuel teknologi (EUT 2013 C 82 A, s. 6).

Konklusion

- 1) Berigtigelsen, der blev offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende den 21. marts 2013, til meddelelsen om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/177/10, med henblik på oprettelsen af en ansættelsesreserve af fuldmægtige inden for områderne europæisk offentlig administration, jura, økonomi, revision og informations- og kommunikationsteknologi, og berigtigelsen, der blev offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende den 21. marts 2013, til meddelelserne om de almindelige udvælgelsesprøver EPSO/AD/178/10 og EPSO/AD/179/10, med henblik på oprettelsen af ansættelsesreserver af fuldmægtige inden for henholdsvis bibliotekskundskab, informationsvidenskab og audiovisuel teknologi, således som deres art og indhold er blevet fastlagt i denne doms præmis 68-70, annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Den Italienske Republik.
- 3) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger i forbindelse med interventionsbegæringen.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013.

Retten dom af 17. december 2015 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-510/13) ⁽¹⁾

(Sprogordning — meddelelser om almindelige udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse af oversættere — valg af andet sprog blandt tre sprog — kommunikationssprog med udvælgelsesprøvernes ansøgere — forordning nr. 1 — vedtægtens artikel 1d, stk. 1, artikel 27, stk. 1, og artikel 28, litra f) — princippet om forbud mod forskelsbehandling — proportionalitet)

(2016/C 059/15)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocati dello Stato P. Gentili og S. Fiorentino)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøger: Kongeriget Spanien (ved abogado del Estado J. García-Valdecasas Dorrego)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og B. Beutler, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af meddelelsen om de almindelige udvælgelsesprøver EPSO/AD/260/13, EPSO/AD/261/13, EPSO/AD/262/13, EPSO/AD/263/13, EPSO/AD/264/13, EPSO/AD/265/13 og EPSO/AD/266/13 med henblik på oprettelsen af en ansættelsesreserve af oversættere med henholdsvis dansk, engelsk, fransk, italiensk, maltesisk, nederlandsk og slovensk som modersmål (EUT C 2013 199 A, s. 1).

Konklusion

- 1) Meddelelsen om de almindelige udvælgelsesprøver EPSO/AD/260/13, EPSO/AD/261/13, EPSO/AD/262/13, EPSO/AD/263/13, EPSO/AD/264/13, EPSO/AD/265/13 og EPSO/AD/266/13, med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af oversættere med henholdsvis dansk, engelsk, fransk, italiensk, maltesisk, nederlandsk og slovensk som modersmål, annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Den Italienske Republik.
- 3) Kongeriget Spanien og Forbundsrepublikken Tyskland bærer deres egne omkostninger i forbindelse med deres interventionsbegæring.

⁽¹⁾ EUT C 336 af 16.11.2013.

Rettens dom af 17. december 2015 — Spanien mod Kommissionen

(Forenede sager T-515/13 og T-719/13) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — skibsbygning — skattebestemmelser, der finder anvendelse på visse aftaler indgået med henblik på finansiering og erhvervelse af skibe — afgørelse, der erklærer en støtte delvist uforenelig med det indre marked og kræver tilbagesøgning heraf — annulationssøgsmål — individuelt berørt — formaliteten — fordel — selektiv karakter — påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne — konkurrencebegrænsning — begrundelsespligt)

(2016/C 059/16)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (først ved abogado del Estado N. Díaz Abad, derefter ved abogado del Estado M. Sampol Pucurull), Lico Leasing, SA (Madrid, Spanien) og Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, SA (Madrid) (ved advokaterne M. Merola og M.A. Sánchez)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci, M. Afonso, É. Gippini Fournier og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2014/200/EU af 17. juli 2013 om Spaniens støtteordning SA.21233 C/11 (ex NN/11, ex CP 137/06) — Skatteordning for finansielle leasingaftaler, også kendt som den spanske leasingbeskatningsordning (EUT 2014 L 114, s. 1).

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse 2014/200/EU af 17. juli 2013 om Spaniens støtteordning SA.21233 C/11 (ex NN/11, ex CP 137/06) — Skatteordning for finansielle leasingaftaler, også kendt som den spanske leasingbeskatningsordning, annulleres.

- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kongeriget Spanien, Lico Leasing, SA og Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reversión, SA afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 336 af 16.11.2013.

Retten dom af 17. december 2015 — Bice International mod KHIM — Bice (bice)

(Sag T-624/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket *bice* — ældre nationalt figurmærke 1926 BiCE RISTORANTE — ingen reel brug af det ældre varemærke — artikel 57, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009)

(2016/C 059/17)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Bice International Ltd (Dubai, De Forenede Emirater) (først ved solicitor N. Gibb og barrister D. McFarland, derefter ved D. McFarland)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved M. Fischer, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Bice AG (Baar, Schweiz) (ved advokat D. Pauli)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. maj 2014 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1249/2013-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Bice International Ltd og Bice AG

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Bice International Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 351 af 6.10.2014.

Retten dom af 17. december 2015 — Olympus Medial Systems mod KHIM (3D)

(Sag T-79/15) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket 3D — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 059/18)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Olympus Medial Systems Corp. (Tokyo, Japan) (ved advokaterne A. Ebert-Weidenfeller og C. Opatz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved K. Doherty og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. december 2014 af Anden Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1708/2014-2) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnat 3D som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Olympus Medial Systems Corp. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 13.4.2015.

Rettenns kendelse af 8. december 2015 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-673/14) ⁽¹⁾

(Annulationsbegøring — statsstøtte — transport — stiftelse af Airport Handling SpA — afgørelse om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — støtteforanstaltninger gennemført fuldt ud på tidspunktet for sagsanlægget — afvisning)

(2016/C 059/19)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocati dello Stato S. Fiorentino og A. De Stefano)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Conte og S. Noë, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K (2014) 4537 endelig af 9. juli 2014 om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF, vedrørende stiftelsen af selskabet Airport Handling [statsstøtte SA.21420 (2014/C) (ex 20 14/NN) (ex 20 13/PN)]

Konklusion

- 1) Søgsmålet afvises.
- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 409 af 17.11.2014.

Rettenns kendelse af 10. december 2015 — Cofely Solelec m.fl. mod Parlamentet

(Sag T-224/15) ⁽¹⁾

(Annulationsbegøring — offentlige bygge- og anlægskontrakter — udbudsprocedure — afvisning af en tilbudsgivers bud — tilbagekaldelse af den anfægtede retsakt — ufornuddent at træffe afgørelse)

(2016/C 059/20)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Cofely Solelec (Esch-sur-Alzette, Luxembourg), Mannelli & Associés SA (Bertrange, Luxembourg) og Cofely Fabricom (Bruxelles, Belgien) (først ved advokaterne V. Elvinger og S. Marx, derefter ved S. Marx)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved L. Chrétien og M. Mraz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse nr. 103299 af 27. april 2015 fra Parlamentets Generaldirektorat for Infrastruktur og Logistik om afvisning af sagsøgernes bud på delkontrakt nr. 75 med titlen »Elektricitet — strøm«, i forbindelse med udbuddet INLO-D-UPII-T-14-A04 vedrørende projektet om udvidelse og modernisering af Konrad Adenauer-bygningen i Luxembourg (Luxembourg), og om at tildele en anden tilbudsgiver kontrakten.

Konklusion

- 1) Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse i den foreliggende sag.
- 2) Europa-Parlamentet bærer sine egne omkostninger og betaler Cofely Solelecs, Mannelli & Associés SA's og Cofely Fabricoms omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 205 af 22.6.2015.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 17. december 2015 — Lysoform Dr. Hans Rosemann m.fl. mod ECHA

(Sag T-543/15 R)

(Særlige rettergangsformer — REACH — tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter — optagelse af en virksomhed som leverandør af aktivstoffer på listen i henhold til artikel 95, stk. 1, i forordning (EU) nr. 528/2012 — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2016/C 059/21)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH (Berlin, Tyskland) Ecolab Deutschland GmbH (Monheim am Rhein, Tyskland), Shülke & Mayr GmbH (Norderstedt, Tyskland) og Diversey Europe Operations BV (Utrecht, Nederlandene) (ved advokaterne K. Van Maldegem, M. Gruncharod og P. Sellar)

Sagsøgt: Det Europæiske kemikalieagentur (ECHA) (ved C. Buchanan og W. Broere, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af ECHA's afgørelse af 17. juni 2015 om at optage virksomheden O som leverandør af aktivstoffer på listen i henhold til artikel 95, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter (EUT L 167, s. 1).

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
  - 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.
-

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 17. december 2015 — Lysoform Dr. Hans Rosemann m.fl. mod ECHA

(Sag T-669/15 R)

(Særlige rettergangsformer — REACH — tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter — optagelse af en virksomhed som leverandør af aktivstoffer på listen i henhold til artikel 95, stk. 1, i forordning (EU) nr. 528/2012 — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2016/C 059/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH (Berlin, Tyskland) Ecolab Deutschland GmbH (Monheim am Rhein, Tyskland), Shülke & Mayr GmbH (Norderstedt, Tyskland) og Diversey Europe Operations BV (Utrecht, Nederlandene) (ved advokaterne K. Van Maldegem, M. Gruncharod og P. Sellar)

Sagsøgt: Det Europæiske kemikalieagentur (ECHA) (ved C. Buchanan og W. Broere, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af ECHA's afgørelse af 16. juli 2015 om at optage virksomheden B som leverandør af aktivstoffer på listen i henhold til artikel 95, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter (EUT L 167, s. 1).

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Sag anlagt den 22. oktober 2015 — PAN Europe m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-600/15)

(2016/C 059/23)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgien), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) (Louvain-la-Neuve, Belgien) og Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi) (Castel San Pietro Terme, Italien) (ved advokaterne B. Kloostera og A. van den Biesen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 2015/1295 (¹) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført tre anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat artikel 4 og 6 i forordning (EF) nr. 1107/2009 ⁽²⁾ og bilag I og II til forordning (EF) nr. 1107/2009, idet den vedtog den anfægtede forordning og godkendte markedsføringen af sulfoxaflor.
  - Kommissionen tilsidesatte artikel 4 i forordning (EF) nr. 1107/2009, og/eller anvendte kravene vedrørende godkendelse af aktivstoffer i forordning (EF) nr. 1107/2009 fejlagtigt.
  - Kommissionen tilsidesatte desuden artikel 4, sammenholdt med artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1107/2009, og punkt 1.1 og 2.2 i bilag II til denne forordning, og/eller anvendte kravene vedrørende godkendelse af aktivstoffer i forordning (EF) nr. 1107/2009 fejlagtigt.
  - Kommissionen tilsidesatte artikel 4 og artikel 6, litra i), i forordning (EF) nr. 1107/2009, og/eller anvendte kravene vedrørende godkendelse af aktivstoffer i forordning (EF) nr. 1107/2009 fejlagtigt.
2. Andet anbringende om, at den anfægtede forordning tilsidesætter biavlernes ejendomsret og ret til at drive virksomhed i henhold til artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽³⁾.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen med vedtagelsen af den anfægtede forordning har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik, princippet om sammenhængen i beslutningsproceduren og omsorgspligten.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 2015/1295 af 27.7.2015 om godkendelse af aktivstoffet sulfoxaflor, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 (EUT L 199, s. 8).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21.10.2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309, s. 1).

⁽³⁾ Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT 2000, C 326, s. 1).

Sag anlagt den 10. november 2015 — Scandlines Danmark og Scandlines Deutschland mod Kommissionen

(Sag T-630/15)

(2016/C 059/24)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Scandlines Danmark ApS (København, Danmark) og Scandlines Deutschland GmbH (Hamburg, Tyskland) (ved advokat L. Sandberg-Mørch)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Domstolen antager søgsmålet til realitetsbehandling, og der gives sagsøgerne medhold.
- Europa-Kommissionens afgørelse af 23. juli 2015 om Statsstøtte SA.39078 (2014/N) (Danmark) — vedrørende finansiering af den faste forbindelse over Femern Bælt annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende, hvorved det gøres gældende, at Kommissionen begik en fejl, da den fastslog, at den finansiering, der blev ydet Femern A/S til de danske jernbanelandanlæg, ikke udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.
2. Andet anbringende, hvorved det gøres gældende, at Kommissionen begik en fejl, da den fandt, at de støtteforanstaltninger, der ydes til Femern A/S for den faste forbindelse, er forenelige med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF. Kommissionen begik en retlig fejl og anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da den fastslog, at den faste forbindelse over Femern Bælt var af fælleseuropæisk interesse, og da den fandt, at støtten var nødvendig og forholdsmæssig. Kommissionen begik også en retlig fejl og anlagde et åbenbart urigtigt skøn vedrørende forebyggelsen af urimelige konkurrencefordrejninger og afvejningstesten og vedrørende udbetalingen af statsgarantierne.
3. Tredje anbringende, hvorved det gøres gældende, at Kommissionen tilsidesatte sin forpligtelse til at indlede den formelle undersøgelsesprocedure. Sagsøgerne har gjort gældende, at der foreligger beviser for alvorlige vanskeligheder vedrørende varigheden af og omstændighederne omkring den foreløbige undersøgelsesprocedure. De har endvidere gjort gældende, at der foreligger en utilstrækkelig og ufuldstændig analyse af den finansiering, der ydes Femern A/S til de danske jernbanelandanlæg, af den fælleseuropæiske interesse i den faste forbindelse over Femern Bælt, af nødvendigheden og forholdsmæssigheden af støtten og endelig af forebyggelsen af urimelige konkurrencefordrejninger og afvejningstesten.
4. Fjerde anbringende, hvorved det gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat sin begrundelsespligt. Kommissionen har undladt at give en begrundelse i forbindelse med de danske jernbanelandanlæg, i forbindelse med den fælleseuropæiske interesse i den faste forbindelse over Femern Bælt, i forbindelse med nødvendigheden og forholdsmæssigheden af støtten og endelig i forbindelse med forebyggelsen af urimelige konkurrencefordrejninger og afvejningstesten.

Sag anlagt den 11. november 2015 — Stena Line Scandinavia mod Kommissionen

(Sag T-631/15)

(2016/C 059/25)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Stena Line Scandinavia AB (Göteborg, Sverige) (ved solicitor P. Alexiadis og advokat L. Sandberg-Mørch)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Domstolen antager søgsmålet til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.
- Europa-Kommissionens afgørelse af 23. juli 2015 om Statsstøtte SA.39078 (2014/N) — Danmark vedrørende finansiering af den faste forbindelse over Femern Bælt annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende, hvorved det gøres gældende, at Kommissionen begik en fejl, da den fastslog, at den finansiering, der blev ydet Femern A/S til de danske jernbanelandanlæg, ikke udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.

2. Andet anbringende, hvorved det gøres gældende, at Kommissionen begik en fejl, da den fandt, at de støtteforanstaltninger, der ydes til Femern A/S for den faste forbindelse, er forenelige med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF. Kommissionen begik en retlig fejl og anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da den fastslog, at den faste forbindelse over Femern Bælt var af fælleseuropæisk interesse, og da den fandt, at støtten var nødvendig og forholdsmæssig. Kommissionen begik også en retlig fejl og anlagde et åbenbart urigtigt skøn vedrørende forebyggelsen af urimelige konkurrencefordrejninger og afvejningstesten og vedrørende udbetalingen af statsgarantierne.
3. Tredje anbringende, hvorved det gøres gældende, at Kommissionen tilsidesatte sin forpligtelse til at indlede den formelle undersøgelsesprocedure. Sagsøgeren har gjort gældende, at der foreligger beviser for alvorlige vanskeligheder vedrørende varigheden af og omstændighederne omkring den foreløbige undersøgelsesprocedure. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at der foreligger en utilstrækkelig og ufuldstændig analyse af den finansiering, der ydes Femern A/S til de danske jernbanelandanlæg, af den fælleseuropæiske interesse i den faste forbindelse over Femern Bælt, af nødvendigheden og forholdsmæssigheden af støtten og af forebyggelsen af urimelige konkurrencefordrejninger og afvejningstesten.
4. Fjerde anbringende, hvorved det gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat sin begrundelsespligt. Kommissionen har undladt at give en begrundelse i forbindelse med de danske jernbanelandanlæg, i forbindelse med den fælleseuropæiske interesse i den faste forbindelse over Femern Bælt, i forbindelse med nødvendigheden og forholdsmæssigheden af støtten og i forbindelse med forebyggelsen af urimelige konkurrencefordrejninger og afvejningstesten.

Sag anlagt den 19. november 2015 — Guardian Europe mod Den Europæiske Union

(Sag T-673/15)

(2016/C 059/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Guardian Europe Sàrl (Bertrange, Luxembourg) (ved advokat F. Louis og solicitor C. O'Daly)

Sagsøgte: Den Europæiske Union ved Europa-Kommissionen og Den Europæiske Unions Domstol

Sagsøgerens påstande

- (1) Sagsøgeren tilkendes erstatning for de følgende skader forårsaget ved Rettens undladelse af at træffe afgørelse inden for en rimelig frist: (a) omkostninger til garantistillelse på 936 000 EUR, (b) offeromkostninger/tabt fortjeneste på 1 671 000 EUR og (c) ikke-økonomisk skade på 14,8 mio. EUR.
- (2) Sagsøgeren tilkendes renter af de under pkt. (1) ovenfor krævede beløb, for så vidt som det er relevant, med den gennemsnitlige sats, der anvendes af Den Europæiske Centralbank på dens vigtigste refinansieringstransaktioner på det relevante tidspunkt, forhøjet med to procentpoint.
- (3) Sagsøgeren tilkendes erstatning for de skader, der er forårsaget af Kommissionens og Rettens tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, som er følgende beløb: (a) omkostninger til garantistillelse på 1 547 000 EUR, (b) offeromkostninger/tabt fortjeneste på 9 292 000 EUR og (c) ikke-økonomisk skade på 14,8 mio. EUR.
- (4) Sagsøgeren tilkendes renter af de under pkt. (3) ovenfor krævede beløb, for så vidt som det er relevant, med den gennemsnitlige sats, der anvendes af Den Europæiske Centralbank på dens vigtigste refinansieringstransaktioner på det relevante tidspunkt, forhøjet med to procentpoint.

— (5) De sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med søgsmålet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgeren har ret til erstatning fra Den Europæiske Union i henhold til artikel 268 og 340, stk. 2, TEUF som følge af Rettens tilsidesættelse af selskabets rettigheder i henhold til artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og selskabets ret til, at der træffes afgørelse inden for en rimelig frist i henhold til artikel 6, stk. 1, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Undladelsen af at træffe afgørelse inden for en rimelig frist påførte sagsøgeren tre former for tab mellem den 12. februar 2010 og den 27. september 2012: (1) øgede omkostninger til en garantistillelse for den del af bøden, som sagsøgeren ikke umiddelbart betalte til Kommissionen efter vedtagelsen af beslutning nr. K(2007) 5791 endelig af 28. november 2007 i sag COMP/39 165 — Planglas, (2) offeromkostninger, fordi den lave rentesats på den del af bøden, som med forsinkelse blev tilbagebetalt til sagsøgeren efter Domstolens dom i 2014, var meget lavere end det potentielle afkast, som sagsøgeren kunne have opnået, hvis selskabet i stedet for at betale disse penge til Kommissionen i 2008 havde investeret dem i sin forretning, og (3) ikke-økonomisk skade som følge af at beslutningen i november 2007 fejlagtigt pålagde sagsøgeren den højeste bøde, og at dette, som følge af Rettens undladelse af at træffe afgørelse inden for en rimelig frist, først med forsinkelse blev afhjulpet af Domstolen i november 2014.
2. Andet anbringende om, at sagsøgeren har ret til erstatning fra Den Europæiske Union i henhold til artikel 268 og artikel 340, stk. 2, TEUF, fordi Europa-Kommissionen og Retten begge åbenbart tilsidesatte ligebehandlingsprincippet og forskelsbehandlede sagsøgeren. Beslutning nr. K(2007) 5791 endelig af 28. november 2007 i sag COMP/39 165 — Planglas udelukkede fejlagtigt bundne salg ved beregningen af de bøder, som de andre af beslutningens adressater blev pålagt, og undlod at korrigere den deraf følgende forskelsbehandling af sagsøgeren, der som ikke-integreret producent ikke havde noget bundet salg. Retten forværrede Kommissionens fejl ved at fastholde afgørelsens udelukkelse af disse bundne salg. Denne fejl blev først rettet af Domstolen i november 2014, da den nedsatte afgørelsens bøde med 44,4 mio. EUR. Imidlertid kompenserede denne nedsættelse ikke for sagsøgerens tab fra november 2007 til november 2014, som var forårsaget af, at sagsøgeren uretmæssigt blev pålagt en højere bøde, hvilket antydede, at selskabet bar et særligt ansvar for planglas-kartellet og også medførte yderligere økonomiske omkostninger. Kommissionens og Rettens uretmæssige handling påførte sagsøgeren de samme tre former for tab, som er beskrevet under det første anbringende, men over den længere periode fra november 2007 til november 2014.

Appel iværksat den 26. november 2015 af Patrick Wanègue til prøvelse af Personalerettens kendelse af 15. september 2015 i sag F-21/15, Wanègue mod Regionsudvalget

(Sag T-682/15 P)

(2016/C 059/27)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Patrick Wanègue (Dilbeek, Belgien) (ved advokat M.-A. Lucas)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Regionsudvalg

Appellantens påstande

- Kendelsen af 15. september 2015 i sag F-21/15, hvorved Personaleretten (Anden Afdeling) frifandt Regionsudvalget i det søgsmål, som appellanten havde anlagt den 5. februar 2015 mod dette udvalg, da søgsmålet delvis ikke kunne antages til realitetsbehandling, delvis var ugrundet, ophæves.
- Retten træffer afgørelse i sagen og giver appellanten medhold i hans påstande i stævningen.
- Regionsudvalget tilpligtes at betale sagens omkostninger i de to instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, og af artikel 53, stk. 1, i Personalerettens procesreglement, samt af princippet om parternes ligestilling under sagen, for så vidt som den frist på to måneder, der er fastsat for indgivelse af svarskriftet, forlænget med afstandsfristen på ti dage, blev beregnet fra modtagelsen af forkyndelsen af berigtigelsen af stævningen, og ikke fra modtagelsen af forkyndelsen af stævningen, således at Regionsudvalgets svarskrift blev tilført sagsakterne, selv om det var blevet indgivet for sent, at Personaleretten baserede sig på dette svarskrift med henblik på at forkaste søgsmålet ved kendelse i henhold til procesreglementets artikel 81, og at appellanten blev frataget muligheden for at anmode om en udeblivelsesdom i henhold til procesreglementets artikel 121.
2. Andet anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af princippet om fortolkning af bestemmelserne i EU-retten under hensyntagen til deres kontekst og af begrundelsespligten, for så vidt som Personaleretten i præmis 64-70 i dens kendelse fortolkede artikel 56 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union uden at tage hensyn hverken til vedtægtens artikel 55 eller til de afgørelser, som Regionsudvalget havde vedtaget på dette grundlag, og ikke besvarede de argumenter, som appellanten udledte af disse bestemmelser, samt begået retlige fejl, for så vidt som Personaleretten således tilsidesatte rækkevidden af og formålet med vedtægtens artikel 55 og 56 og artikel 3 i bilag Vi til vedtægten, samt af artikel 2 og artikel 4 i afgørelse nr. 048/03 om de nærmere bestemmelser for tildeling af fast godtgørelse for overarbejde udført af visse tjenestemænd i kategorierne C og D, som er forpligtet til jævnlige at udføre overarbejde (herefter »afgørelse nr. 48/03«).
3. Tredje anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af principperne om fortolkning af vedtægtsbestemmelserne i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og af chartrets artikel 31 i overensstemmelse med afgørelse nr. 48/03, samt af pligten til at begrunde domme og af processkrifters troværdighed, for så vidt som Personaleretten i kendelsens præmis 71-74 ikke tog hensyn til artikel 6 i afgørelse nr. 48/03 med henblik på fortolkningen af chartrets artikel 31, stk. 2, ikke fuldt ud besvarede den argumentation, som appellanten havde udledt af disse bestemmelser og tilsidesatte formålet med og årsagen til hans søgsmål.
4. Fjerde anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af processkrifters troværdighed og af princippet om bedømmelse af søgsmål i forhold til de elementer, som eksisterede på tidspunktet for vedtagelsen af den anfægtede retsakt, for så vidt som Personaleretten i præmis 77 i sin kendelse fastslog, at appellanten baserede sin argumentation vedrørende ligebehandlingsprincippet på den anfægtede afgørelses konsekvenser og under alle omstændigheder forkastede denne på grundlag af disse konsekvenser, samt tilsidesættelse af begrundelsespligten, af princippet om fortolkning af vedtægtsbestemmelserne i overensstemmelse med ligebehandlingsprincippet og af sidstnævnte princip, for så vidt som Personaleretten ikke i præmis 77 samt i præmis 78-80 i sin kendelse besvarede appellants argumentation i tilstrækkeligt omfang.
5. Femte anbringende er dels, at der er sket tilsidesættelse af princippet om processkrifters troværdighed og af artikel 50, stk. 1, litra e), i Personalerettens procesreglement, for så vidt som Personaleretten i præmis 82 i dens kendelse fastslog, at den af appellanten rejste ulovlighedsindsigelse i strid med det i denne bestemmelse fastsatte ikke var understøttet af nogen argumentation og derfor skulle forkastes, dels at kendelsens præmis 54-57 følgerig er ulovlig.

Appel iværksat den 27. november 2015 af Roderich Weissenfels til prøvelse af Personalerettens dom af 24. september 2015 i sag F-92/14, Weissenfels mod Parlamentet

(Sag T-684/15 P)

(2016/C 059/28)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Roderich Weissenfels (Freiburg, Tyskland) (ved advokat G. Maximini)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Appellantens påstande

- Personalerettens dom ophæves.
- Der gives medhold i påstandene i første instans.
- Europa-Parlamentet pålægges at betale erstatning for det påståede ikke-økonomiske tab og tilpligtes at betale omkostningerne i sagen for begge instanser, herunder dem, der er afholdt i forbindelse med de indledende undersøgelser, og alle sagsøgerens øvrige nødvendige udgifter og udlæg.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med nærværende appel har appellanten nedlagt påstand om ophævelse af Personalerettens dom af 24. september 2015, Weissenfels mod Parlamentet (F-92/14, Sml. Pers., EU:F:2015:110).

Til støtte for appellen har appellanten fremsat fire anbringender.

1. Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af forpligtelsen til upartiskhed (artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder).

Appellanten har anført, at både den retslige procedure, der førte til den appellerede dom, og dommen selv er kendetegnet ved gentagne tilsidesættelser af forpligtelsen til upartiskhed. Disse tilsidesættelser fremgår tydeligt såvel af procedurerne af marginal karakter som af de retslige tilsidesættelser, der skal træffes afgørelse om.

2. Det andet anbringende vedrører manglende adgang til domstolsprøvelse, tilsidesættelse af logikkens love og urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder med hensyn til afvisningen af at undersøge om betingelserne for en lovovertrædelse var opfyldt.
3. Det tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af logikkens love, urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og en åbenbar fejlbedømmelse af den i e-mail af 10. april 2002 indeholdte omtvistede bagvaskelse.
4. Det fjerde anbringende vedrører urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og af genstanden for tvisten, tilsidesættelse af logikkens love, samt manglende hensyntagen til og ulovlig videregivelse af appellantens persondata.

Appel iværksat den 28. november 2015 af Peter Schönberger til prøvelse af Personalerettens kendelse af 30. september 2015 i sag F-14/12 RENV, Schönberger mod Revisionsretten

(Sag T-688/15 P)

(2016/C 059/29)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Peter Schönberger (Luxemburg, Luxembourg) (ved advokat O. Mader)

Den anden part i appelsagen: Revisionsretten for Den Europæiske Union

Appellantens påstande

- Den appellerede kendelse ophæves.
- Appellanten gives medhold i de for førsteinstansen nedlagte påstande.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med den foreliggende appel har appellanten nedlagt påstand om ophævelse af kendelse af 30. september 2015, Schönberger mod Revisionsretten (F-14/12 RENV, (Sml. Pers., EU:F:2015:112)).

Til støtte for appellen har appellanten fremsat syv appelanbringender.

1. Første anbringende: fejlagtig anvendelse af artikel 81 i Personalerettens procesreglement

Appellanten gør gældende, at Personaleretten har anvendt artikel 81 i dennes procesreglement fejlagtigt i den appellerede kendelse og derved tilsidesat appellants ret til at blive hørt og til en retfærdig rettergang.

2. Andet anbringende: ændring af begrundelsen som følge af hensyntagen til argumenter, der blev fremsat for sent

Ifølge appellanten har Personaleretten foretaget en fejlagtig ændring af begrundelsen, idet den har støtte sig på argumenter, som sagsøgte fremførte for sent.

3. Tredje anbringende: urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder

Ifølge appellanten har Personaleretten gengivet Revisionsrettens holdning forkert, idet den i den appellerede kendelse anførte, at Revisionsretten havde erklæret, at en sammenligning af appellants fortjenester med de øvrige forfremmelsesværdige tjenestemænds, ikke havde ført til forfremmelse af appellanten, selv om Revisionsretten blot har anført, at appellanten ikke automatisk ville være blevet forfremmet, hvis der havde været flere ledige stillinger.

4. Fjerde anbringende: fejlagtig anvendelse af et af forfremmelseskriterierne

Appellanten gør endvidere gældende, at Retten ved vurderingen af hans fortjenester anvendte et forfremmelseskriterium fejlagtigt, der går videre end Revisionsrettens kriterier, og som er unødigt strengt, idet det kræves bevist, at appellanten er den mest fortjenstfulde blandt de 53 forfremmelsesværdige tjenestemænd.

5. Femte anbringende: fejlagtig sammenlignende vurdering af omfanget af ansvaret

Appellanten gør endvidere gældende, at den sammenlignende vurdering, som Personaleretten foretog af omfanget af det ansvar, som han skulle bære, ikke var støttet på faktiske omstændigheder, og at kontorchefer dermed fejlagtigt fik automatisk forrang.

6. Sjette anbringende: fejlagtig vurdering af den gældende forfremmelseskvote

Appellanten gør herved gældende, at spørgsmålet om den gældende forfremmelseskvote vedrører sagens realitet. Det skulle derfor ikke have været behandlet i forbindelse med sagens formalitet.

7. Syvende anbringende: fejlagtig anvendelse af ligebehandlingsprincippet

Appellanten gør endelig gældende, at Personaleretten har anvendt ligebehandlingsprincippet fejlagtigt og ikke i overensstemmelse med fast retspraksis, idet den så bort fra, at dette princip tilsidesættes, når institutionerne overskrider grænserne for deres skøn, og på grundlag af vilkårlige sondringer træffer foranstaltninger, der er i strid med bestemmelserne i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union.

Sag anlagt den 25. november 2015 — HTTS mod Rådet

(Sag T-692/15)

(2016/C 059/30)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Hamburg, Tyskland) (ved advokaterne M. Schlingmann og M. Bever)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsøgeren 2 516 221,50 EUR i erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, der er lidt som følge af opførelsen af sagsøgeren på listen over personer, enheder og organer i bilag V til forordning (EF) nr. 423/2007 og i bilag VIII til forordning (EU) nr. 961/2010.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale morarenter på to procentpoint over den rentesats, som Den Europæiske Centralbank har fastsat for de vigtigste refinansieringstransaktioner, fra og med den 17. oktober 2015, og indtil det fulde ovennævnte beløb er blevet betalt.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger, navnlig dem, der er afholdt af sagsøgeren.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et enkelt anbringende, hvormed det gøres gældende, at Rådet — som med urette har opført sagsøgeren på listen over de personer, enheder og organer, hvis samtlige midler og økonomiske ressourcer er blevet infrosset — har tilsidesat retsfor skrifter, der tilsigter at beskytte individuelle interesser og ikke indrømmer noget skøn.

Sagsøgeren har lidt økonomisk og ikke-økonomisk skade, der er den direkte følge af de restriktive foranstaltninger, som Rådet med urette har vedtaget over for sagsøgeren.

Appel iværksat den 2. december 2015 af Juha Tapio Silvan til prøvelse af Personalerettens dom af 22. september 2015 i sag F-83/14, Silvan mod Kommissionen

(Sag T-698/15 P)

(2016/C 059/31)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Juha Tapio Silvan (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne N. de Montigny og J.-N. Louis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås:
  - Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 22. september 2015 i sag F-83/14, (Tapio Silvan mod Kommissionen), ophæves.
- Der træffes en ny afgørelse med følgende indhold:
  - Det fastslås:
    - Afgørelsen om ikke at forfremme appellanten annulleres.
    - Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende vedrørende antagelsen til realitetsbehandling af de påberåbte anbringender og de fremlagte beviser, som er opdelt i to led:
  - Det første led er, at der er sket tilsidesættelse af procedurereglerne og at Personaleretten begik en retlig fejl ved at fastslå, at anbringendet om, at ansættelsesmyndigheden ikke havde foretaget en sammenligning af fortjenesterne, skulle afvises.
  - Det andet led er, at Personaleretten begik en retlig fejl ved at undlade at bedømme de beviser, som appellanten havde fremlagt, hvoraf fremgik, at ansættelsesmyndigheden ikke havde foretaget en sammenligning på alle stadier af forfremmelsesproceduren.
2. Andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 45 og manglende sammenligning af fortjenesterne, som er opdelt i to led:
  - Det første led er dels, at Personaleretten begik en retlig fejl i forbindelse med gennemgangen af de fremlagte dokumenter og at de af parterne fremlagte beviser blev urigtigt gengivet, at der ikke blev foretaget en effektiv domstolskontrol samt at der forelå manglende begrundelse, dels at der blev foretaget et urigtigt skøn, at der forelå manglende begrundelse, at der ikke blev foretaget en effektiv domstolskontrol samt at beviserne blev urigtigt gengivet.
  - Det andet led er dels, at der forelå en retlig fejl i forbindelse med bedømmelsen af de af appellanten fremførte anbringender, derved at Personaleretten fastslog, at appellanten ikke havde rejst en ulovlighedsindsigelse vedrørende de almindelige gennemførelsesbestemmelser C(2011) 8190 i vedtægtens artikel 45, vedtaget af Europa-Kommissionen den 14. november 2011, for så vidt som der ikke er fastsat nogen sammenligning i fassen for det paritetiske forfremmelsesudvalg, dels at der blev foretaget et urigtigt skøn og at de fremlagte beviser blev urigtigt gengivet.
3. Det tredje anbringende vedrørende den omstændighed, at der blev foretaget et urigtigt skøn i forbindelse med gennemgangen af fortjenesterne, som er opdelt i to led:
  - Det første led er, at Personaleretten begik en retlig fejl ved bedømmelsen af bevisbyrden.
  - Det andet led er, at der blev anlagt et urigtigt skøn og at de fremlagte beviser blev urigtigt gengivet.

Sag anlagt den 2. december 2015 — Syriatel Mobile Telecom mod Rådet**(Sag T-705/15)**

(2016/C 059/32)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) (Damaskus, Syrien) (ved advokat E. Ruchat)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Sagsøgerens påstande**

- Sagsøgerens søgsmål antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Som følge heraf tilpligtes Den Europæiske Union at erstatte det samlede tab, som sagsøgeren har lidt, med et beløb, som Retten fastsætter.
- Subsidiært udpeges en sagkyndig med henblik på at fastsætte omfanget af det tab, som sagsøgeren har lidt.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat et enkelt anbringende, dels vedrørende den ikke-økonomiske skade forårsaget af krænkelse af sagsøgerens omdømme, dels vedrørende det økonomiske tab forårsaget af brud på sagsøgerens kontraktforhold, tab af materiale og tab af indtægter, som sagsøgeren har lidt, og som har direkte årsagssammenhæng med de foranstaltninger, som Rådet for Den Europæiske Union har truffet, og som den er ansvarlig for.

Sag anlagt den 3. december 2015 — Souruh mod Rådet**(Sag T-707/15)**

(2016/C 059/33)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* Souruh SA (Damaskus, Syrien) (ved advokat E. Ruchat)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Sagsøgerens påstande**

- Sagsøgerens søgsmål antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Som følge heraf tilpligtes Den Europæiske Union at erstatte det samlede tab, som sagsøgeren har lidt, med et beløb, som Retten fastsætter.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat et enkelt anbringende, dels vedrørende den ikke-økonomiske skade forårsaget af krænkelse af sagsøgerens omdømme, dels vedrørende det økonomiske tab forårsaget af brud på sagsøgerens kontraktforhold, tab af materiale og tab af indtægter, som sagsøgeren har lidt, og som har direkte årsagssammenhæng med de foranstaltninger, som Rådet for Den Europæiske Union har truffet, og som den er ansvarlig for.

Sag anlagt den 3. december 2015 — Cham og Bena Properties mod Rådet

(Sag T-708/15)

(2016/C 059/34)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Cham Holding Co. SA (Damaskus, Syrien) og Bena Properties Co. SA (Damaskus) (ved advokat E. Ruchat)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Sagsøgernes søgsmål antages til realitetsbehandling, og sagsøgerne gives medhold.
- Den Europæiske Union tilpligtes at erstatte den af sagsøgerne lidte skade med et beløb, som Retten fastlægger.
- Der udpeges en sagkyndig med henblik på at fastslå det fulde omfang af den af sagsøgerne lidte skade.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført tre principale anbringender og et subsidiært anbringende vedrørende den skade, som de har lidt, og som Den Europæiske Union bærer ansvaret for.

1. Første anbringende vedrørende ulovligheden af de retsakter, som Rådet har vedtaget, idet Rådet undlod at opfylde sin forpligtelse til at udvise agtpågivenhed, idet det traf sine afgørelser omfattende sagsøgerne med vage og upræcise begrundelser, selv om retspraksis pålægger Rådet at give en nøje begrundelse for dets afgørelser, og ved at se bort fra sin forpligtelse til at høre sagsøgerne forud for fastholdelsen af deres navn på sanktionslisterne. De restriktive foranstaltninger vedtaget over for sagsøgerne er desuden ubegrundede og uforholdsmæssige og tilsidesætter deres ret til omdømme og deres ejendomsret.
2. Andet anbringende vedrørende den ikke-økonomiske skade, som sagsøgerne har lidt, idet opførelsen af deres navne på sanktionslisterne har skadet deres omdømme.

3. Tredje anbringende vedrørende den materielle skade, som sagsøgerne har lidt som følge af deres opførelse på listerne over personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger, idet de har mistet talrige kontrakter og talrige indtægtskilder.
4. Fjerde anbringende, der er anført subsidiært, vedrørende Den Europæiske Unions objektive ansvar for de skader, som sagsøgerne er blevet påført som følge af opførelsen af deres navne på listerne over personer og enheder, der er omfattet af sanktionerne over for Syrien.

Sag anlagt den 3. december 2015 — Almashreq Investment Fund mod Rådet

(Sag T-709/15)

(2016/C 059/35)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Almashreq Investment Fund (Damaskus, Syrien) (ved advokat E. Ruchat)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgerens søgsmål antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Den Europæiske Union tilpligtes som følge heraf at dække det samlede tab, som sagsøgeren har lidt, med et rimeligt beløb, som Retten fastlægger.
- Det fastslås, at der skal udpeges en sagkyndig med henblik på at fastlægge det fulde omfang af det tab, som sagsøgeren har lidt.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et enkelt anbringende om, at der består en direkte årsagsforbindelse mellem den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt, dvs. skade af omdømme, og de foranstaltninger, som Rådet for Den Europæiske Union har truffet, for hvilket ansvaret påhviler sidstnævnte.

Sag anlagt den 3. december 2015 — Drex Tehnologies mod Rådet

(Sag T-710/15)

(2016/C 059/36)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Drex Tehnologies SA (Tortola, De Britiske Jomfruøer) (ved advokat E. Ruchat)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgerens søgsmål antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.

- Den Europæiske Union tilpligtes som følge heraf at dække det samlede tab, som sagsøgeren har lidt, med et rimeligt beløb, som Retten fastlægger.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et enkelt anbringende om, at der består en direkte årsagsforbindelse mellem den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt, dvs. skade af omdømme, og de foranstaltninger, som Rådet for Den Europæiske Union har truffet, for hvilket ansvaret påhviler sidstnævnte.

Sag anlagt den 3. december 2015 — Othman mod Rådet

(Sag T-711/15)

(2016/C 059/37)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Razan Othman (Damaskus, Syrien) (ved advokat E. Ruchat)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgerens søgsmål antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Den Europæiske Union tilpligtes som følge heraf at dække det samlede tab, som sagsøgeren har lidt, med et rimeligt beløb, som Retten fastlægger.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et enkelt anbringende om, at der består en direkte årsagsforbindelse mellem den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt, dvs. skade af omdømme, og de foranstaltninger, som Rådet for Den Europæiske Union har truffet, for hvilket ansvaret påhviler sidstnævnte.

Sag anlagt den 3. december 2015 — Crédit Mutuel Arkéa mod ECB

(Sag T-712/15)

(2016/C 059/38)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Crédit Mutuel Arkéa (Le Relecq-Kerhuon, Frankrig) (ved advokat H. Savoie)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB)

Sagsøgerens påstande

- Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 5. oktober 2015 (ECB/SSM/2015 — 9695000CG7B8NLR5984/28) om fastlæggelse af de tilsynsmæssige krav, som finder anvendelse på Groupe Crédit Mutuel, annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Med det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 5. oktober 2015 (herefter »afgørelsen«) er ulovlig, idet den tilsidesætter de EU-retlige bestemmelser, hvorefter ECB's kompetence på tilsynsområdet er indskrænket til kreditinstitutter alene. Dette anbringende er opdelt i fire led.
  - Første led, hvorefter den lovgivning, der finder anvendelse på ECB på området for banktilsyn, strengt indskrænker ECB's kompetence til kun at omfatte kreditinstitutter og andre finansielle institutioner.
  - Andet led, hvorefter Confédération nationale du Crédit Mutuel (CNCM) ikke er et kreditinstitut, og hvorefter ECB's tilsyn med Crédit Mutuel ikke kan ske på sidstnævntes niveau.
  - Tredje led, hvorefter den omstændighed, at det er umuligt for ECB at udøve en tilsynsbeføjelse i forhold til CNCM, bekræftes af, at ECB ikke råder over nogen sanktionsbeføjelse, hvilket den har erkendt.
  - Fjerde led, hvorefter det, eftersom der ikke kan vedtages nogen foranstaltninger over for CNCM, er forgæves og retligt forkert, at afgørelsen tilsigter at foreskrive korrigerende foranstaltninger over for Crédit Mutuel-koncernen, der ikke har nogen juridisk status.
2. Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at afgørelsen ligeledes skal annulleres med den begrundelse, at det uretmæssigt fremgår af afgørelsen, at sammenslutningen Crédit Mutuel udgør en koncern som omhandlet i de EU-retlige bestemmelser, der finder anvendelse på tilsynsområdet. Dette anbringende er opdelt i tre led.
  - Første led, hvorefter det almindelige princip, der er fastsat ved EU-lovgivningen, dels er et tilsyn med kreditinstitutter på individuel basis, dels er et forstærket tilsyn på selskabskoncernniveau, forudsat at selskaberne kan ligestilles med en enkelt enhed.
  - Andet led, hvorefter de retlige betingelser, der er fastsat ved EU-lovgivningen, og hvorved det gøres muligt at føre et forstærket tilsyn på bankkoncernsniveau, ikke er opfyldt.
  - Tredje led, hvorefter ingen af de tre betingelser, der gør det muligt at føre et forstærket tilsyn med Crédit Mutuel som helhed, er opfyldt i den foreliggende sag.
3. Med det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at afgørelsen ligeledes skal annulleres, for så vidt som den uretmæssigt hæver kravet om den egentlige kernekapital, som finder anvendelse på koncernen Crédit Mutuel Arkéa, fra 8 % til 11 %. Dette anbringende er opdelt i to led.
  - Første led, hvorefter afgørelsen er behæftet med en retlig fejl.
  - Andet led, hvorefter afgørelsen ligeledes er behæftet med skønsfejl.

Sag anlagt den 2. december 2015 — Makhlouf mod Rådet

(Sag T-714/15)

(2016/C 059/39)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Rami Makhlouf (Damaskus, Syrien) (ved advokat E. Ruchat)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgerens søgsmål antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Den Europæiske Union tilpligtes som følge heraf at dække det samlede tab, som sagsøgeren har lidt, med et rimeligt beløb, som Retten fastlægger.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et enkelt anbringende om, at der består en direkte årsagsforbindelse mellem den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt, dvs. skade af omdømme, og de foranstaltninger, som Rådet for Den Europæiske Union har truffet, for hvilket ansvaret påhviler sidstnævnte.

Sag anlagt den 4. december 2015 — BBY Solutions mod KHIM — Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY GEEK SQUAD)**(Sag T-715/15)**

(2016/C 059/40)

*Stævningen affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: BBY Solutions, Inc. (Minneapolis, De Forenede Stater) (ved solicitor A. Poulter)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Worldwide Sales Corporation España, SL (Sant Vicenç dels Horts, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: BBY Solutions, Inc.

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »BEST BUY GEEK SQUAD« — EF-varemærkeansøgning nr. 6 064 001

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. september 2015 af Andet Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (forenede sager R 517/2015-2 og R 437/2015-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt der blev givet medhold i indsigelsen.
- Indsigelsesafdelingens afgørelse af 22. december 2014 i indsigelsessag nr. B 1354630 annulleres, for så vidt som den tog indsigelsen til følge.

- Registrering af EF-varemærkeansøgning nr. 6 064 001 godtages.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale sagsøgerens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 30. november 2015 — Gallardo Blanco mod KHIM — Expasa Agricultura y Ganadería (gengivelse af et bidsel i H-form)

(Sag T-716/15)

(2016/C 059/41)

Stævningen affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Juan Gallardo Blanco (Los Barrios, Spanien) (ved advokat E. Estella Garbayo)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Expasa Agricultura y Ganadería, SA (Jerez de la Frontera, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger af det omtvistede varemærke: Juan Gallardo Blanco

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke (gengivelse af et bidsel i H-form) — registreringsansøgning nr. 10 424 323

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. september 2015 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1502/2014-2)

Påstande

- Afgørelsen truffet den 29. september 2015 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret annulleres.
- Afgørelsen truffet den 14. april 2014 af indsigelsesafdelingen ved Harmoniseringskontoret annulleres.
- De tidligere afgørelser om at registrere EF-varemærket nr. 10 424 323 fuldt ud ændres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger og omkostningerne i forbindelse med indsigelsessagen og klagesagen for Harmoniseringskontoret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 4, artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 42, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 9. december 2015 — PTC Therapeutics International mod EMA**(Sag T-718/15)**

(2016/C 059/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: PTC Therapeutics International Ltd (Dublin, Irland) (ved M. Demetriou, QC, barrister C. Thomas og solicitors G. Castle, B. Kelly og H. Billson)

Sagsøgt: Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA)

Sagsøgerens påstande

- Det Europæiske Lægemiddelagents afgørelse EMA/722323/2015 af 25. november 2015 om at give en tredjepart adgang til oplysninger om et lægemiddel i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001 L 145, s. 43) annulleres, for så vidt som afgørelsen vedrører kommercielt fortrolige oplysninger, hvis offentliggørelse vil krænke sagsøgerens rettigheder, og for så vidt som afgørelsen er forbudt i henhold til EU-retten.
- Den anfægtede afgørelse hjemvises til EMA til videre behandling i forhold til overstregning af fortrolige afsnit efter høring af sagsøgeren.
- EMA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om, at det omhandlede dokument er beskyttet i henhold til artikel 4, stk. 2, og/eller artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001.
2. Andet anbringende om, at det omhandlede dokument i sin helhed udgør kommercielt fortrolige oplysninger, der er beskyttet i henhold til nævnte forordnings artikel 4, stk. 2.
3. Tredje anbringende om, at offentliggørelsen af dokumentet ville undergrave EMA's beslutningsproces.
4. Fjerde anbringende om, at EMA undlod at foretage en afvejning som påkrævet ved lov.
5. Femte anbringende om, at udfaldet af en egentlig afvejning som påkrævet ved lov ville have været en afgørelse om ikke at offentliggøre nogen del af dokumentet.

Appel iværksat den 8. december 2015 af LP til prøvelse af Personalerettens kendelse af 28. september 2015 i sag F-73/14**(Sag T-719/15 P)**

(2016/C 059/43)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: LP (Haag, Nederlandene) (ved advokat M. Velardo)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Politienhed (Europol)

Appellantens påstande

- Kendelsen af 28. september 2015 afsagt i sag F-73/14 ophæves, og der træffes afgørelse i sagen, eller subsidiært hjemvises sagen til Personaleretten.
- Europol tilpligtes at betale omkostningerne ved begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat et enkelt anbringende om, at den appellerede kendelse er behæftet med flere retlige fejl og er i strid med EU-retten, navnlig hvad angår begrundelsespligten, pligten til at udvise rettidig omhu og et åbenbart urigtigt skøn.

Sag anlagt den 4. december 2015 — Kommissionen mod CINAR**(Sag T-720/15)**

(2016/C 059/44)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron, samt S. Delaude, L. Di Paolo og J. Estrada de Solà, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: CINAR Ltd (London, Det Forenede Kongerige)

Sagsøgerens påstande

- CINAR Ltd tilpligtes at tilbagebetale 25 616 GBP til Kommissionen.
- CINAR Ltd tilpligtes at betale renter af hovedstolen på 25 616 GBP efter den sats, som Den Europæiske Centralbank den 1. december 2005 anvendte i forbindelse med sine vigtigste refinansieringstransaktioner (2,09 %), forhøjet med 1,5 procentpoint, for perioden fra den 6. december 2005 indtil modtagelsen af det beløb, der skal tilbagebetales.
- CINAR tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et enkelt anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat sine kontraktlige forpligtelser med hensyn til dokumentation af de påståede udgifter. Da den finansielle støtte, som sagsøgte har krav på, er mindre end det samlede beløb, som sagsøgeren på forskud har betalt til sagsøgte, har sagsøgeren nedlagt påstand om, at sagsøgte i henhold til kontrakten er pligtig at betale det skyldige beløb.

Sag anlagt den 4. december 2015 — Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns mod Kommissionen**(Sag T-722/15)**

(2016/C 059/45)

*Processprog: tysk***Parter**

Sagsøger: Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e. V. (Mertingen, Tyskland) (ved advokaterne C. Bittner og N. Thies)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som det deri
  - i artikel 1 fastslås, at Tyskland i forbindelse med de i Bayern gennemførte mælke kvalitetskontroller under tilsidesættelse af artikel 108, stk. 3, TEUF har tildelt statsstøtte til fordel for de berørte mejerivirksomheder i Bayern, og at denne støtte har været uforenelig med det indre marked siden 1. januar 2007
  - i artikel 2-4 bestemmes, at støtten skal tilbagesøges med renter hos støttemodtagerne.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med nærværende søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse C (2015) 6295 final af 18. september 2015 i sag SA.35484 (2013/C) (ex SA.35484 (2012/NN)) om Tysklands statsstøtte til mælke kvalitetskontroller i forbindelse med lov om mælk og fedtstoffer.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 108, stk. 2, TEUF, sammenholdt med artikel 6, stk. 1, og artikel 20, stk. 1, 1. punktum, i forordning (EF) nr. 659/1999 ⁽¹⁾

Sagsøgeren har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er baseret på faktiske og retlige forhold, der ikke var omfattet af indledningsafgørelsen.

2. Andet anbringende: Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet afgiftsmidler blev karakteriseret som statslige midler

Efter sagsøgerens opfattelse bør afgiftsmidlerne ikke karakteriseres som statslige midler, idet de ikke til stadighed var under de offentlige myndigheders kontrol og ikke stod til rådighed for de nationale myndigheder. De nationale myndigheder videresendte blot betalinger fra de bayerske mejerier til det mælkekontrolorgan, der var ansvarlig for gennemførelsen af mælke kvalitetskontrollerne.

3. Tredje anbringende: Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet finansieringen af mælke kvalitetskontrollerne blev karakteriseret som en støtte til fordel for de bayerske mejerivirksomheder

Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at der ved mælke kvalitetskontrollerne ikke er tale om belastninger, som de bayerske mejerier normalt ville skulle bære. Undersøgelserne fandt sted i almenvellets interesse. Endvidere blev mejeriernes angivelige fordele modsvaret af belastninger i form af afgiftspligten.

4. Fjerde anbringende (subsidiært): Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, TEUF

Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte i perioden 2000-2006 anså de omtvistede foranstaltninger som forenelige med det indre marked. De omtvistede foranstaltninger er ikke efterfølgende blevet ændret. Disse forhold taler for, at sagsøgtes skønsmargen var blevet indskrænket, således at sagsøgte måtte anse de siden 1. januar 2007 ydede omtvistede midler som forenelige med det indre marked.

5. Femte anbringende (subsidiært): Tilsidesættelse af artikel 108, stk. 1 og 3, TEUF, idet finansieringen af mælke kvalitetskontrollerne blev karakteriseret som ny og derfor anmeldelsespligtig støtte
6. Sjette anbringende (subsidiært): Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning

Sagsøgeren har endelig gjort gældende, at Kommissionen vedrørende perioden 2000-2006 har fastslået, at finansieringen af mælke kvalitetskontrollerne var forenelig med det indre marked. Endvidere betegede Kommissionen så sent som i februar 2012 finansieringen af mælke kvalitetskontrollerne som eksisterende støtte. Derved har den givet anledning til en berettiget forventning om, at der under alle omstændigheder ikke ville blive anordnet tilbagesøgning af den angivelige støtte.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Sag anlagt den 4. december 2015 — Genossenschaftsverband Bayern mod Kommissionen

(Sag T-723/15)

(2016/C 059/46)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Genossenschaftsverband Bayern e.V. (München, Tyskland) (ved advokaterne C. Bittner og N. Thies)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som
  - den i artikel 1 fastslår, at der i Tyskland med hensyn til de i Bayern gennemførte mælke kvalitetskontroller til fordel for de i Bayern berørte mejerivirksomheder er tildelt statsstøtte i strid med artikel 108, stk. 3, TEUF, og at denne støtte siden den 1. januar 2007 har været uforenelig med det indre marked,
  - den i artikel 2-4 anordner denne støtte med tillæg af renter tilbagesøgt fra de begunstigede.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har med det foreliggende søgsmål nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse C(2015) 6295 final af 18. september 2015 i sag SA.35484 (2013/C) (ex SA.35484 (2012/NN)) om Tysklands statsstøtte til mælke kvalitetskontroller i forbindelse med lov om mælk og fedtstoffer.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort seks anbringender gældende, der i de væsentlige er identiske med eller ligner de anbringender, der er gjort gældende i sag T-722/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns mod Kommissionen.

Sag anlagt den 14. december 2015 — Justice & Environment mod Kommissionen**(Sag T-727/15)**

(2016/C 059/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Association Justice & Environment, z.s. (Brno, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat S. Podskalská)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den afgørelse, der blev truffet af Europa-Kommissionen, Generaldirektorat for Miljø, den 19. august 2015, referencenummer Ref GestDem nr. 2015/4284, hvorved der blev givet afslag på en begæring om aktindsigt, og den afgørelse, der blev truffet af generalsekretæren på Europa-Kommissionens vegne den 15. oktober 2015, referencenummer Ares(2015)4311297, hvorved der blev givet afslag på en genfremsat begæring, erklæres ugyldige.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort gældende, at de anfægtede afgørelser er ulovlige, fordi de er i strid med: (i) artikel 15 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (tidligere artikel 255 TEF), (ii) artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001⁽¹⁾, (iii) artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1367/2006⁽²⁾ og (iv) konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (Århuskonventionen) fra De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa, sammenholdt med Rådets afgørelse af 17. februar 2005 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (2005/370/EF)⁽³⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens (EFT L 145, s. 43).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264, s. 13).

⁽³⁾ EUT L 124, s. 1.

Sag anlagt den 17. december 2015 — MSD Animal Health Innovation og Intervet international mod EMA**(Sag T-729/15)**

(2016/C 059/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: MSD Animal Health Innovation GmbH (Schwabenheim, Tyskland) og Intervet international BV (Boxmeer, Nederlandene) (ved J. Stratford, QC, barrister C. Thomas, advokat P. Bogaert, samt solicitors B. Kelly og H. Billson,)

Sagsøgt: Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA)

Sagsøgernes påstande

- EMA's afgørelse af 25. november 2015, som blev meddelt sagsøgerne den 3. december 2015, om at give en tredjepart adgang til oplysninger om et veterinærlægemiddel i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 (EFT 2001 L 145, s. 43) annulleres, for så vidt som afgørelsen vedrører kommercielt fortrolige oplysninger, hvis offentliggørelse vil krænke sagsøgernes rettigheder, og for så vidt som afgørelsen er forbudt i henhold til EU-retten.
- EMA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fem anbringender.

1. Første anbringende om, at de omhandlede dokumenter er beskyttet i henhold til artikel 4, stk. 2, og/eller artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001 ifølge en generel formodning for fortrolighed.
2. Andet anbringende om, at de omhandlede dokumenter i sin helhed udgør kommercielt fortrolige oplysninger, der er beskyttet i henhold til nævnte forordnings artikel 4, stk. 2.
3. Tredje anbringende om, at offentliggørelsen af dokumenterne ville undergrave EMA's beslutningsproces.
4. Fjerde anbringende om, at EMA undlod at foretage en afvejning som påkrævet ved lov.
5. Femte anbringende om, at udfaldet af en egentlig afvejning som påkrævet ved lov ville have været en afgørelse om ikke at offentliggøre nogen del af dokumenterne eller i det mindste en afgørelse om at tiltræde de af sagsøgerne foreslåede overstrengninger.

Sag anlagt den 18. december 2015 — Hydro Aluminium Rolled Products mod Kommissionen

(Sag T-737/15)

(2016/C 059/49)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Hydro Aluminium Rolled Products GmbH (Grevenbroich, Tyskland) (ved advokaterne U. Karpenstein og K. Dingemann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse (EU) 2015/1585 af 25. november 2014 om støtteordningen SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) gennemført af Tyskland til støtte for el fra vedvarende energikilder og energiintensive brugere, C (2014) 8786 final, annulleres i henhold til artikel 264 TEUF.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende: Ingen statslige midler

Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte med urette har lagt til grund, at undtagelsesbestemmelsen i EEG-loven af 2012 til fordel for energiintensive brugere medfører anvendelse af »statslige midler« som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF. EEG-afgiften betales alene af private, og de opkrævede midler kan ikke tilregnes staten, idet denne ikke har vedvarende kontrol og den dermed forbundne mulighed for myndighederne for faktisk at råde over midlerne.

2. Andet anbringende: Ingen selektivitet

Sagsøgeren har gjort gældende, at den særlige kompensationsregel ikke — som forudsat i artikel 107, stk. 1, TEUF — er selektiv, idet den inden for EEG-lovens regelsystem udgør en logisk og systemet iboende undtagelse.

3. Tredje anbringende: Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning

Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at sagsøgte har givet anledning til en beskyttelsesværdig forventning hos sagsøgeren, idet sagsøgte i 10 år har undladt at foretage en statsstøtteretlig kontrol af EEG-loven, som sagsøgte havde kendskab til. Endvidere har sagsøgte undladt at kræve tilbagesøgning af tilsvarende støtte i andre medlemsstater.

Sag anlagt den 18. december 2015 — Aurubis m.fl. mod Europa-Kommissionen

(Sag T-738/15)

(2016/C 059/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Aurubis AG (Hamburg, Tyskland), Aurubis Stolberg GmbH & Co. KG (Stolberg, Tyskland), Covestro Deutschland AG (Leverkusen, Tyskland), Dow Olefinverbund GmbH (Schkopau, Tyskland), Rheinkalk GmbH (Wülfrath, Tyskland), Siltronic AG (München, Tyskland), Vestolit GmbH (Marl, Tyskland) og Wacker Chemie AG (München) (ved advokaterne C. Arhold og N. Wimmer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede afgørelses artikel 3, stk. 1, annulleres,
  - for så vidt som det deri fastslås, at nedsættelserne af afgiften til finansiering af støtten til energi fra vedvarende energikilder (EEG-afgiften) i 2013 og 2014 til fordel for energiintensive brugere (Besondere Ausgleichsregelung (»den særlige kompensationsregel«)) udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, og
  - subsidiært for så vidt som det deri fastslås, at den særlige kompensationsregel udgør en i strid med artikel 108, stk. 3, TEUF indført ulovlig statsstøtte
- Den anfægtede afgørelses artikel 6, 7 og 8 annulleres, for så vidt som det deri fastslås, at statsstøtten skal tilbagesøges.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med det foreliggende søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2015 af 25. november 2014 om støtteordningen SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) [gennemført af Tyskland til støtte for el fra vedvarende energikilder og energiintensive brugere] ⁽¹⁾.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF.

— Sagsøgerne har gjort gældende, at den særlige kompensationsregel ikke udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, allerede fordi der ikke foreligger overførsel af statsmidler. Endvidere tildeler loven ingen selektiv fordel til de energiintensive brugere.

2. Andet anbringende: Tilsidesættelse af artikel 108 TEUF.

— Kommissionen har tilsidesat artikel 108 TEUF ved at pålægge (delvis) tilbagesøgning, idet EEG-loven af 2012 højst kan kvalificeres som eksisterende støtte og ikke som en ny ulovligt indført støtte.

3. Tredje anbringende: Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

— Sagsøgeren har gjort gældende, at tilbagesøgningen af den påståede ulovligt tildelte støtte er i strid med den berettigede forventning, som sagsøgerne havde med hensyn til den nationale lovgivnings lovlighed, og som Kommissionens afgørelse om EEG-2000 særligt affødte.

4. Fjerde anbringende: Tilsidesættelse af artikel 108, stk. 1, TEUF, sammenholdt med procesreglementets artikel 18.

— Sagsøgeren har inden for rammerne af det fjerde anbringende foreholdt Kommissionen, at den ikke foreslog nogen hensigtsmæssige foranstaltninger over for Forbundsrepublikken Tyskland inden indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure.

⁽¹⁾ EUT L 250, s. 122.

Sag anlagt den 21. december 2015 — Vinnolit mod Kommissionen

(Sag T-743/15)

(2016/C 059/51)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Vinnolit GmbH & Co. KG (Ismaning, Tyskland) (ved advokat M. Geipel)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens afgørelse (EU) 2015/1585 af 25. november 2014 om støtteordningen SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) [gennemført af Tyskland til støtte for el fra vedvarende energikilder og energiintensive brugere] annulleres, navnlig for så vidt angår den i artikel 1 og 3 indeholdte kvalificering af den særlige kompensationsregel i henhold til EEG-loven af 2012 som statsstøtte og fastslåelsen af dens uforenelighed med det indre marked samt de i artikel 2, 6 og 7 indeholdte forpligtelser til delvis tilbagesøgning af støtten for 2013 og 2014 fra de støttemodtagende virksomheder.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende: Ingen støtte som omhandlet i artikel 107 TEUF

Sagsøgeren har gjort gældende, at begrænsningen i EEG-afgiften for energiintensive brugere i henhold til Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien (herefter EEG-loven) udgør en ændring af en civilretlig udligningsmekanisme. Der ydes ingen fordel i form af statslige midler eller statsligt kontrollerede midler.

2. Andet anbringende: Under alle omstændigheder ingen ny støtte

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at begrænsningen i EEG-afgiften for energiintensive brugere ikke udgør en ny støtte som omhandlet i artikel 108 TEUF, da finansieringsmekanismen for støtte af vedvarende energi i Forbundsrepublikken Tyskland tidligere af Kommissionen er blevet karakteriseret som forenelig med statsstøtteretten og efterfølgende ikke er blevet ændret væsentligt.

3. Tredje anbringende: Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning

Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at Kommissionen med sin afgørelse har tilsidesat de berørte virksomheders beskyttelsesværdige forventninger, idet finansieringsmekanismen for støtte af vedvarende energi i Forbundsrepublikken Tyskland tidligere af Kommissionen er blevet karakteriseret som forenelig med statsstøtteretten og efterfølgende ikke er blevet ændret væsentligt.

4. Fjerde anbringende: Sagsøgtes manglende kompetence

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen med sin afgørelse har overskredet den kompetence, den er blevet tildelt, idet den på utilladelig vis har indskrænket det råderum, der tilkommer Forbundsrepublikken Tyskland i forbindelse med vedtagelsen af primær- og sekundærretlige retsakter ved udformningen af støtten til vedvarende energi.

Sag anlagt den 22. december 2015 — FH Scorpio mod KHIM — Eckes-Granini Group (YO!)

(Sag T-745/15)

(2016/C 059/52)

Stævningen affattet på polsk

Parter

Sagsøger: FH Scorpio (Łódź, Polen) (ved advokat R. Rumpel)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Eckes-Granini Group GmbH (Nieder-Olm, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger af det omtvistede varemærke: FH Scorpio

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »YO!« — EF-varemærkeregistriering nr. 11 208 436

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den ansøgte afgørelse: Afgørelse truffet den 2. oktober 2015 af Andet Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1546/2014 2)

Påstande

- Sagsøgeren gives medhold.
- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den vedrører registrering af varemærket »YO!«, nr. 11 208 436.
- Den anfægtede afgørelse omgøres, idet tegnet registreres for samtlige ansøgte varer og tjenesteydelser.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 22. december 2015 — Biofa mod Kommissionen**(Sag T-746/15)**

(2016/C 059/53)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Biofa AG (Münsingen, Tyskland) (ved advokaterne C. Stallberg og S. Knoblich)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2069 af 17. november 2015 om godkendelse af basisstoffet natriumhydrogencarbonat (EUT L 301 af 18.11.2015, s. 42) annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af databeskyttelsen

Sagsøgerens data vedrørende selskabets plantebeskyttelsesmiddel VitiSan® er omfattet af databeskyttelsen i artikel 59 i forordning (EF) nr. 1107/2009 ⁽¹⁾. Anvendelsen af disse data med henblik på godkendelsen af natriumhydrogencarbonat som basisstof tilsidesætter derfor sagsøgerens ret til databeskyttelse.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af subsidiaritetsprincippet i forbindelse med godkendelsesproceduren for basisstoffer

Godkendelsen af natriumhydrogencarbonat som basisstof tilsidesætter det plantebeskyttelsesretlige subsidiaritetsprincip, da der med sagsøgerens plantebeskyttelsesmiddel VitiSan®, som indeholder aktivstoffet kaliumhydrogencarbonat, gives adgang til et godkendt plantebeskyttelsesmiddel med sammenligneligt aktivstof.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af prioritetsprincippet i ved godkendelsesprocedurer for basisstoffer

Den godkendelse, som sagsøgeren har ansøgt om for natriumhydrogencarbonat som aktivstof, forhindrer i henhold til prioritetsprincippet godkendelsen af dette stof som basisstof.

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af sagsøgerens ejendomsret

Den uberettigede anvendelse af sagsøgerens data med henblik på godkendelsen af natriumhydrogencarbonat som basisstof tilsidesætter selskabets ret til intellektuel ejendomsret i henhold til artikel 17, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter chartret).

5. Femte anbringende om tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af fortrolige forretningsoplysninger

Den uberettigede anvendelse af sagsøgerens data med henblik på godkendelsen af natriumhydrogencarbonat som basisstof tilsidesætter endvidere beskyttelsen af fortrolige forretningsoplysninger i henhold til chartrets artikel 7.

6. Sjette anbringende om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet

Den uberettigede anvendelse af sagsøgerens data med henblik på godkendelsen af natriumhydrogencarbonat som basisstof tilsidesætter også ligebehandlingsprincippet. Mens sagsøgeren har måttet foretage investeringer i betydeligt omfang med henblik på de til godkendelsen nødvendige data, blev disse data benyttet af sagsøgte til fordel for tredjemand, som ikke skulle opfylde disse krav.

7. Syvende anbringende om tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning

Den uberettigede anvendelse af sagsøgerens data med henblik på godkendelsen af natriumhydrogencarbonat som basisstof fører endelig til en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Sagsøgeren havde en berettiget forventning om, at selskabets data vedrørende plantebeskyttelsesmidlet VitiSan® kun blev anvendt under overholdelse af databeskyttelsen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21.10.2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309, s. 1).

Sag anlagt den 22. december 2015 — Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-750/15)

(2016/C 059/54)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH (Zeitz, Tyskland), RWE Power AG (Essen, Tyskland), Vattenfall Europe Mining AG (Cottbus, Tyskland) (ved advokaterne U. Karpenstein, K. Dingemann og M. Kottmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Kommissionens afgørelse C(2014) 5081 final af 23. juli 2014, Statsstøtte SA.38632 (2014/N) (ex 203/NN) — Tyskland– EEG 2014 — reform af lov om vedvarende energi — annulleres, for så vidt som den ordning, som finder anvendelse på etablerede anlæg til selvforsyning, der er omhandlet i artikel 61, stk. 3 og 4, i EEG-loven af 2014 betegnes som statsstøtte, og for så vidt som Kommissionen i punkt 5, andet led, kun erklærer denne ordning for forenelig med det indre marked indtil den 31. december 2017.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende: Der foreligger ingen selektiv fordel for visse virksomheder.

Sagsøgerne har med det første anbringende gjort gældende, at den ordning, som finder anvendelse på etablerede anlæg til selvforsyning med strøm (artikel 61, stk. 3 og 4, i EEG-loven af 2014), i den anfægtede afgørelse med urette betegnes som en selektiv foranstaltning og således som statsstøtte.

2. Andet anbringende: Der foreligger ingen statslige midler.

Sagsøgerne har med det andet anbringende gjort gældende, at den støtte til vedvarende energi, som er blevet finansieret af EEG-afgifter, ikke hidrører fra statsmidler, men fra private midler. Hverken opkrævningen eller anvendelsen af EEG-afgifterne er under konstant offentlig kontrol, som det kræves i henhold til retspraksis. I øvrigt belaster de omhandlede bestemmelser netop ikke de offentlige budgetter, eftersom den samlede mængde af EEG-afgifter ikke blev mindsket gennem afgiftsfritagelsen for selvforsyning gennem etablerede anlæg.

Sag anlagt den 30. december 2015 — Luxembourg mod Kommissionen

(Sag T-755/15)

(2016/C 059/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Storhertugdømmet Luxembourg (ved D. Holderer, som befuldmægtiget, og advokaterne D Waelbroeck, S. Naudin og A. Steichen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.
- Principalt annulleres Kommissionens afgørelse af 21. oktober 2015 vedrørende statsstøtte SA.38375 iværksat af Storhertugdømmet Luxembourg til fordel for Fiat.
- Subsidiært annulleres Kommissionens afgørelse af 21. oktober 2015 vedrørende statsstøtte SA.38375 iværksat af Storhertugdømmet Luxembourg til fordel for Fiat, for så vidt som støtten herved pålægges tilbagesøgt.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107 TEUF, for så vidt som Kommissionen ikke har godtgjort, at den anfægtede skatteafgørelse var selektiv.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107 TEUF og af Kommissionens begrundelsespligt, for så vidt som den hverken har ført bevis for, at der foreligger en fordel, eller for at der foreligger en konkurrencebegrænsning.

3. Tredje anbringende, som er påberåbt subsidiært, om en tilsidesættelse af artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93, for så vidt som Kommissionen under tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og retten til forsvar, krævede, at støtten blev tilbagesøgt.

**Sag anlagt den 21. december 2015 — Tengermann Warenhandelsgesellschaft mod KHIM —
Fédération Internationale des Logis (T)**

(Sag T-756/15)

(2016/C 059/56)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Tengermann Warenhandelsgesellschaft KG (Mülheim an der Ruhr, Tyskland) (ved advokat H. Prange)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Federation Internationale des Logis (Paris, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Tengermann Warenhandelsgesellschaft KG

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »T« — registreringsansøgning nr. 11 623 022

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 31. august 2015 af Femte Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2653/2014-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og omgøres således, at indsigelsen forkastes i det hele.
- Harmoniseringskontoret og, i påkommende tilfælde, Federation Internationale des Logis tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling for appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 29. december 2015 — Fiat Chrysler Finance Europe mod Kommissionen

(Sag T-759/15)

(2016/C 059/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fiat Chrysler Finance Europe (FCFE) (Luxembourg, Luxembourg) (ved solicitor J. Rodriguez og advokaterne M. Engel og G. Maisto)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullationssøgsmålet antages til realitetsbehandling.
- Artikel 1-4 i Kommissionens afgørelse af 21. oktober 2015 rettet til Storhertugdømmet Luxembourg (»Luxembourg«) i sag SA.38375 (2914/C ex 2014 NN) (»den anfægtede afgørelse«) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale FCFE's omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 107 TEUF, eftersom Kommissionen foretog en fejlagtig anvendelse af begrebet »selektiv fordel« og ikke godtgjorde, at forhåndsaftalen om interne afregningspriser (APA'en) kunne fordreje konkurrencen.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 296, stk. 2, TEUF og begrundelsespligten, idet der ikke redegøres for, hvorledes armslængdeprincippet udledes af EU-retten, eller hvori princippet består, og idet afgørelsens beskrivelse af APA'ens indvirkning på konkurrencen er overfladisk.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter retssikkerhedsprincippet, eftersom Kommissionen nye formulering af armslængdeprincippet medfører fuldstændig usikkerhed og forvirring med hensyn til, hvornår en APA og en hvilken som helst analyse af afregningspriser er i strid med EU-statsstøttere reglerne.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, eftersom Kommissionen har skabt en berettiget forventning om, at den i relation til statsstøtte bedømmer aftaler om afregningspriser på grundlag af OECD-retningslinjerne, og at dens pludselige ophør med dette er i strid med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

Sag anlagt den 23. december 2015 — Nederlandene mod Kommissionen

(Sag T-760/15)

(2016/C 059/58)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Nederlandene (ved M. Bulterman, B. Koopman og M. de Ree, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 21. oktober 2015 C (2015) 7143 om Nederlandenes statsstøtte SA.38374 (2014/C ex 2014/NN) til fordel for Starbucks annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om en ukorrekt anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet Kommissionen har fastslået, at »Advanced Pricing Agreement« (»APA«) har en selektiv karakter.
  - For det første har Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad godtgjort, at kriteriet om selektivitet er opfyldt.
  - For det andet har Kommissionen med urette henvist til den almindelige nederlandske selskabsbeskatningsordning som referenceramme. Den for APA relevante referenceramme er artikel 8b, stk. 1, i lov om selskabsskat (Wet op de vennootschapsbelasting) og bekendtgørelsen om transfer pricing (Verrekenprijbesluit). APA burde ganske enkelt have anvendt denne referenceramme.
2. Andet anbringende om en ukorrekt anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet Kommissionen har undersøgt, om der er tale om en fordel, ved at basere sig på det EU-retlige armslængdeprincip. Sagsøgeren har anført, at der i EU-retten ikke gælder noget armslængdeprincip, og at dette princip ikke er relevant for bedømmelsen af statsstøtte.
3. Tredje anbringende om en ukorrekt anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet Kommissionen har lagt til grund, at APA giver Starbucks Manufacturing EMEA BV en fordel som følge af valget af »Transactional Net Margin Method« som prisberegningmetode.

Kommissionen har med urette anført, at den metode, som er aftalt i APA, ikke udgør noget pålideligt udgangspunkt for markedsresultaterne. Kommissionen har heller ikke godtgjort, at vederlaget betalt til Alki og tillægget til kostprisen på grønne bønner ikke havde nogen reel værdi.
4. Fjerde anbringende om en ukorrekt anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet Kommissionen har anført, at APA giver Starbucks Manufacturing EMEA BV en fordel som følge af fremgangsmåderne for anvendelse af »Transactional Net Margin Method«.

Kommissionen har med urette lagt til grund, at den i AP aftalte »Transactional Net Margin Method« anvendes forkert og resulterer i en fordel for Starbucks Manufacturing EMEA BV. Kommissionen har på ingen måde godtgjort, at den efter dennes opfattelse mere hensigtsmæssige anvendelse af »Transactional Net Margin Method« resulterer i en højere skattepligtig fortjeneste og i en manglende fordel.
5. Femte anbringende om en tilsidesættelse af pligten til at udvise omhu, idet Kommissionen ikke har bedømt og medtaget alle relevante oplysninger i afgørelsen og endvidere har baseret sig på anonyme oplysninger eller i det mindste på oplysninger, som aldrig er blevet meddelt den nederlandske regering.

Rettens kendelse af 7. december 2015 — Ahrend Furniture mod Kommissionen

(Sag T-482/15) ⁽¹⁾

(2016/C 059/59)

Processprog: fransk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 337 af 12.10.2015.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 21. december 2015 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-148/15)

(2016/C 059/60)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat P. Vanden Castele)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af afgørelsen truffet af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EPSO/AD/306/15 — fransksprogede juristlingvister (AD7), om ikke at give sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøvens næste fase med den begrundelse, at sidstnævnte ikke har et uddannelsesniveau svarende til en afsluttet juridisk uddannelse fra et belgisk, fransk eller luxembourgsk universitet

Sagsøgerens påstande

Annulation af afgørelserne om udvælgelse og udnævnelse, truffet i forbindelse med »meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationer og prøver«, forbeholdt for »fransksprogede (FR) juristlingvister (AD 7)« (EU-Tidende af 21.5.2015), herunder afgørelsen, nævnt i en e-mail af 24. september 2015 til sagsøgeren, hvorefter »førnævnte udvælgelseskomité efter gennemgang af Deres ansøgning (...) ikke kan give Dem adgang til udvælgelsesprøvens næste fase«.

Sag anlagt den 23. december 2015 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-151/15)

(2016/C 059/61)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Tymen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af Kommissionens afgørelse om afslag på at tildele sagsøgeren efterladtepension og erstatning af de angiveligt lidte økonomiske og ikke-økonomiske tab.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen truffet af Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder den 13. eller 14. april 2015 om afslag på at tildele sagsøgeren efterladtepension.
  - Om fornødent annullation af Kommissionens afgørelse af 15. september 2015 om afslag på sagsøgerens klage af 15. juni 2015.
  - Kommissionen tilpligtes at erstatte det af sagsøgeren lidte økonomiske tab.
  - Kommissionen tilpligtes at erstatte det af sagsøgeren lidte ikke-økonomiske tab, som efter ret og billighed er opgjort til 5 000 EUR.
  - Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA